

Kyrkjebladet

nr.5 Kyrkjeblad for Gloppen oktober 2018 Årgang 48

Tur som takk til dei frivillige

Enno ein gong er bladet ferdig redigert, trykt og distribuert, og etter kan vi takke mange gode hjelparar for at dei skriv og kører og deler ut. I år laga vi eit litt anna takkeopplegg enn før, med ein kulturtur i staden for fest. Vi var i tvil om vi skulle bruke plass på denne turen i bladet, men fleire i redaksjonen hadde lyst å dele med fleire, så difor kan du lese om kva vi gjorde denne laurdagen. Og redaktøren nyttar høvet til å takke dei som ikkje hadde tid og høve til å bli med. Takk for god og gratis innsats. Vi er heilt avhengige av frivillig innsats.

Tema?

Vi har hatt salmar og kristelege songar som tema eit par nummer no, og følgjer opp dette denne gongen, og. Vi hadde noko meir på blokka, men det får vi kome tilbake til. Ikkje alt blir som ein tenkjer i utgangspunktet. Men salmekvelden i Breim og artikelen om Orheim i salmeboka høyrer fint inn i samanhengen. Dessutan vil vi gjerne peike på den nye serien som vi startar i dette nummeret: Skattejakt i salmeboka. Det blir ei rekke innslag som vil løfte fram godt stoff frå denne boka som burde finnast i alle heimar.

Konfirmantar

Det er ein del av sidene i dette nummeret som handlar om konfirmantar. Vi har bilde både frå årets kull og frå jubilantsamlingar rundt om i Gloppe. Dessutan kjem vi tilbake med det gamle bildet frå 1926, som du kanskje hugsar frå mai-nummeret i år. No har vi fått på plass dei fleste av namna. Kan du hjelpe oss med resten?

Tips til julenummeret?

Neste blad er det som kjem til jul, og det har vi tenkt å lage like stort som vi har gjort før. Vi har gjerne med diverse «juleknask» som vi gjerne tar imot tips om; intervju med veteranar eller nye folk i bygda, stoff om mat og julemattradisjonar, noveller eller små forteljingar, gammalt frå kristenliv og kyrkjeliv i bygdene våre, kryssord, quiz og diverse «romjulskos», og vi tek gjerne imot stoff eller idear frå deg! Har de kanskje spesielle adventstradisjonar som de vil at lesarane våre skal få kjennskap til? I så fall, ta kontakt.

Innhald nr. 5

Aldeles nydeleg var det å lytte til konfirmant Karen Ueland si framføring av «Har du fyr» saman med Lovsongsgruppa. Til høgre Fritz Schjølberg på gitar. Foto: Gunn Hole.

FOR TANKE OG TRU

Andakt av Karen Margrete Eikenes Mestad	03
Leiarartikkkel om kyrkja vår av Venke Kollbotn	05
Matias Orheim i salmeboka av Harald Aske	18
Bokmeldingar frå Ingrid Hageberg	23
Det du gjer heime, er viktigast	26
Skattejakt i salmeboka	36
Steinar Saltbones deler tankar som spaltist	37
Bjørn Aurlien skriv om salmen sin	40

DETTE VAR VI MED PÅ

Salmekveld i Breimskyrkja	06
Soul Children-messe	08
Sandane-dagane 2018	10
Konfirmantleir på Nesholmen	14
Utdeling av Mi kyrkjebok	16
Tur med Kyrkjebladet	20
Årsmøte i Stiftinga for arbeidskyrkja	28

TING SKAL SKJE

Lys vaken	27
Komande musikkarrangement	30
Haustmesse i NMS	34
Julemesse på Eid	43

MEST FOR MORO

Barnesider	24
Friske fråspark	31

Karen Margrete Eikenes Mestad

Kva kan bere oss gjennom livet?

Nokre av dei sterkeste augneblinka som prest hadde eg på andakter på sjukeheimen. Medan nokre av dei eldre er klare i hovudet og følgjer med på det eg seier, ser eg tydeleg at andre tilsynelatande er i si eiga verd. Hovudet ramlar framover og auga glir igjen når presten prøver å seie nokre oppbyggande og trøystande ord. Men så skal vi synge saman, og då skjer det noko. Tonane som kjem frå pianoet skapar gjenkjenning. Kroppar tek til å røre seg i takt med musikken. Lepper byrjar å bevege seg. Og så syng vi saman: «Navnet Jesus blekner aldri, tærres ei av tidens tann...» Det kan vere denne salmen, eller det kan vere andre. Mange av dei som no er gamle kan nemleg mange salmar. Fordi dei lærte dei då dei var barn. Dei pugga. Linje for linje, vers for vers. Og sjølv om mykje anna er borte, så sit desse salmane spikra. Orda og tonane har sett seg i kroppen, og eg ser at dei gjer noko med menneske. Nokre får eit rolegare drag over ansiktet. Andre ser ut til å komme ut av si eiga og inn i vår verd for nokre små minutt. Eg veit ikkje om desse menneska har brukta salmane jamt gjennom livet, eller det er no dei kjem fram. Uansett har dei lege der som ein skatt. Og eg ser at salmane ber når mykje anna sviktar.

Sjølv om pugging av salmevers nok ikkje er noko å lengte tilbake til, så slår det meg: Kva skal bere borna mine gjennom livet? Har dei noko dei kan kvile i, noko som ber dei gjennom livet – og noko som ber dei når dei ein dag sit i si eiga verd på sjukeheimen? Som foreldre prøver vi å gjere vårt til å formidle ei sunn og trygg tru. Samtidig så er eg uendeleg takknemleg for alle andre som investerer tid i å formidle tru og gode verdiar til både mine og andre sine born. Eg er takknemleg for alle leiarar som vel å bruke fritida si på å vere saman med dei, gi dei gode møteplassar, formidle trygg tru og gode fellesskap som kan bere dei gjennom livet.

Det mest fantastiske som har skjedd i Den norske kyrkja dei siste tiåra er trusopplæringsreforma. Denne inneber at alle døpte barn og unge har rett til 350 timer med trusopplæring frå dei er 0 til 18 år. Dette er formidabelt. Alle har rett på å få opplæring i trua si! Kvar kyrkjelyd får støtte til å drive trusopplæring ut frå kor mange døpte barn og unge det er i soknet, men uansett kor mange kroner denne støtta utgjer, så er det langt frå nok til at lønna arbeidarar kan gjere jobben åleine. For at trusopplæringa skal kunne skje på ein god og trygg måte, blir vi alle utfordra til å bidra. På kvar vår måte, slik at flest mogleg barn og unge får erfare kva som ber gjennom livet.

Dei som no er gamle, lærte salmar då dei vaks opp. Salmane er framleis ikkje utgått på dato. Eg trur at gamle og nye salmar kan bere i stadig nye generasjonar. Difor er salmane – saman med mykje anna – noko som skal formidlast til barn og unge. Salmane er ein viktig del av kristen tru og tradisjon, fordi dei set ord og tonar til det vi knapt torer eller greier sette ord på. Også når livet buttar. Ja, for livet er samansett. Livet fer ulikt med oss, og vi fer ulikt med livet. Det byr på glede, gode dagar, latter og leik. Men før eller seinare møter vi alle ei anna side av livet. Smerte, sorg, fortvilning, uro, bekymringar, smerte. I alt dette er det noko som ber. Noko som blant anna salmane minner oss om.

Ein av salmane som eg kjenner ber meg, er den flotte irlske salmen frå 700-talet omsett til norsk av Arve Brunvoll. Her tek eg med første verset. Resten av salmen finn vi på nummer 482 i Norsk Salmebok 2013.

*Deg å få skode er sæla å nå,
Gud, ver det syn som mitt hjarta vil sjå.
Ver du for tanken min dyraste skatt,
ljoset som strålar ved dag og ved natt.*

Endringar i redaksjonen

Det er sokneråda som er ansvarlege for å skaffe folk til redaksjonen i Kyrkjebladet. Ved dei siste endringane i Breim og Hyen har det vore vanskeleg å få ja frå folk som er spurde, og på begge stader har ein løyst det ved at soknerådsleiaren har teke på seg oppgåva. For oss andre har ikkje det vore noka reserveløysing, men det er lett å forstå at ein soknerådsleiari har mange andre ting å ta seg av i kyrkja, og ser at dei treng finne ein annan. Det blir arbeidd med saka på begge stader, og ein del folk har vore i tenkeboksen. (Vi som sit i redaksjonen kan ikkje fatte at nokon kan finne på å seie nei til tilbodet om å bli ein del av vårt eminente, interessante og sosialt utvikla team!)

Ny frå Hyen

Sivert Jan Ommidal frå Hyen blir med frå neste nummer av, og seier til redaktøren at han og kona Torunn vil dele på oppgåvane og/eller hjelpe kvarandre. Det høyrest lovande ut, og vi gler oss til samarbeidet. Og så tenker redaktøren på ein breimning som er spurd, at han finn fram til same svaret som hyarane.

Har du betalt i år?

Folk betaler stort sett som før. Men økonomien er berre så nett frå hand til munn, eller ut av konto så snart det har hopa seg opp litt. Vi må ha inn meir i løpet av hausten om vi ikkje skal gå i underskot, men det brukar vi og å få. Når vi deler ut blad til meir enn 2000 adresser, burde vi kanskje vente å få inn tusen innbetalingar? Men det er langt att til tusen betalande. Så redaktøren seier som før: Du som alt har betalt, skal ikkje betale meir. Men du som hittil har lese bladet gratis i alle år, kan godt sende eit beløp til konto 3705.04.71307.

Framsidebilde

Kven kan motstå loppekjøp på loppe-marknaden når ein møter slike smør-blide damer? Til venstre byr Berit Gløppestad på nokre lure ting i korga si, og Eli Glomnes freistar med gull-forgylt veske. Premiefoto av Gunn Hole.

Janne Øisang Grinaker er tilsett som organist, etter å ha vikariert i alle kyrkjene i Gloppe det siste året.

Janne tilsett som organist

TEKST: KURT DJUPVIK

FOTO: ANDERS RINDE

Frå og med august er Janne Øisang Grinaker tilsett i ei 30 % stilling som organist. Ho har vikariert ein god del det siste året og er etter eiga utsegn litt overraska over kor godt ho trivst med det. Orgelspel er ei heilt ny erfaring for ho, sjølv om ho alltid har likt klangen av orgel.

Ho er fødd og oppvaksen i Lillestrøm og starta yrkesutdanninga si ved Østlandets musikkonservatorium, seinare slått saman med Norges musikkhøgskole. Der fekk ho faglærarutdanning i instrumentalpedagogikk (piano). I 2001 avla ho hovudfagseksamen i kammermusikk og solospel, også dette ved Norges musikkhøgskole.

Ho var distriktsmusikar i Mo i Rana eit års

tid. Så budde ho bortimot seks år i Trondheim, der ho m.a. studerte psykologi ved NTNU, intil Lånekassa sa stopp. Ho hadde då studert i meir enn åtte år.

Til Gloppe kom ho i 2008 som pianolærar ved Firda vgs. Dette var eit årvikariat, men ho likte seg så godt i Gloppe at ho sökte ei pianolærarstilling som tilfeldigvis var ledig det året, og fekk den. Sidan har ho vore her.

I løpet av det året ho har vore meir eller mindre fast vikar, har ho omsider spelt i alle kyrkjene. Kyrkjene har til dels veldig ulike orgel, både av type og storleik, så det har vore mykje å setje seg inn i og prøve ut.

Vi ynskjer Janne hjarteleg velkommen som medarbeidar i kyrkja i Gloppe.

Den norske kyrkja - vår kjære folkelege kyrkje

AV VENKE KOLLBOTN

Som mange av innbyggjarane i Norge og som dei fleste av innbyggjarane i Gloppe kommune er eg medlem i Den norske kyrkja. Dei tre siste åra har eg også hatt gleda av å vere leiar i Breim sokneråd.

Den norske kyrkja blir også kalla folkekirkja. Noko av grunnen til dette er kanskje at det heilt fram til dei seinare åra ikkje har vore noko klart skilje mellom stat og kyrkje, og difor har heile folket uansett bakgrunn og religiøs forankring hatt eit eigarskap til denne kyrkja. Uttrykket folkekirkja har nok vakse fram av andre grunnar også.

Ho tek imot oss alle som små barn allereie i dåpen utan vilkår. Ho fortset å ta imot oss ved ulike høve frå vøgge til grav utan å spørje etter vandelsattest.

Dette medfører sjølv sagt at kyrkja er full av syndarar som vi alle er på ulike måtar. Nokre synder blir litt meir synlege enn andre, men er ikkje større av den grunn. Syndarar kan møtast på fleire måtar. Vi treng stadig å bli påminne om historia i Johannes kapittel 8, frå v. 1 om kvinna som vart teken i ekteskapsbrot. Der vart ho fordømt på det sterkeste av dei som i utgangspunktet kanskje såg på seg sjølve som mykje betre enn kvinna og ville steine henne. Då sa Jesus: «Den av dykk som er utan synd, kan kasta den første steinen.» Det var det ingen som gjorde.

Å vise til denne historia frå Bibelen betyr ikkje at Den norske kyrkja tek lett på synda, men det er måten vi møter syndarar på. Det handlar ikkje om å få folk til å kjenne skam eller kjenne seg som mindreverdig eller i verste fall som annanrangs kristne.

Den norske kyrkja har ikkje stagnert i inngrodde meininger og eit inngrodd verdssyn. Ho har blant anna opna opp for kvinnelege prestar og vigsle av likekjønna og møter andre religionar med stor respekt. Vi kan vel ikkje

lenger tenkje oss eit samfunn der kvinner skulle teie i forsamlingar eller at vi skulle ta frå nokon med anna legning enn den heterofile den lukka det er å få feire sin kjærleik med vigsle i kyrkja. Det er av og til umogleg å vere så skråsikker på at noko er rett eller feil, men det vi alltid bør streeve etter er å prøve å setje nestekjærleik, likeverd og respekt for alle menneske høgast!

Når dette er sagt, så er det sjølv sagt på sin plass å nemne at det finst ulike syn innanfor Den norske kyrkja både blant tilsette og frivillige medarbeidarar, og vi

er ulike som personar. Det er nettopp dette mangfaldet som heilt klart gjer det utfordrande av og til, men som også gjer at kyrkja utviklar seg og fornyar seg i eit moderat tempo utan at det går på bekostning av den grunnleggende kristne trua og det kristne verdigrunnlaget. For nokre har Den norske kyrkja blitt for liberal i enkelte spørsmål, dei tenkjer kanskje at Den norske kyrkja ikkje lenger er kristen nok og har blant anna av den grunn søkt seg til andre kyrkjesamfunn og trusfellesskap. Det er sjølv sagt noko som ein skal respektere fullt ut.

For landet vårt er Den norske kyrkja ikkje berre eit trusfellesskap og ein plass for rituelle kyrkjelege handlingar, men også ein viktig samfunnsinstitusjon med lange historiske og kulturelle tradisjonar. Framleis er ho vel kanskje den einaste samfunnsinstitusjonen som i kriser og utfordrande situasjonar kan samle heile folket. Ho er etter mange si mening berebjelken og garantien for å føre vår kristne kulturarv vidare. La oss derfor alle ta eit ansvar for å støtte opp om Den norske kyrkja og bidra til å utvikle eit åndeleg og inkluderande fellesskap der så mange som mogleg kan kjenne seg heime. Eg er både stolt av og glad i Den norske kyrkja!

Salmekveld i Breim kyrkje

Ja, du er konge, Jesus Krist

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Hallgrímur Pétursson var ein islandsk luthersk prest og diktar som levde frå 1614 til 1674. Onkelen var biskop og faren klokkar, men sjølv levde han som ung eit hardt liv, og rømde heimanfrå til

fastlands-Europa der han vart smedlærling i Glückstadt. Livet gjekk seg heldigvis til for han, og han kom inn på prestestudiet i København. Sjølv om teologistudiet aldri vart fullført, fekk han seinare prestestilling

på Island. Han vart dessverre spedalsk, og i den harde tida skreiv han Passíusálmars, som er ei samling på femti poetiske tekstar med meditasjonar over Jesu lidingshistorie. Dette verket blir rekna mellom dei beste religiøse

Frostskoddekoret og Vereide kyrkjekor framførte ein mektig salmesymfoni saman. Dirigent Henny Koppen. Organist Anders Rinde spelte frå galleriet.

dikta i verda.

Dette var litt om forfattaren bak salmen «Ja, du er konge, Jesus Krist». Kva veit vi ei-gentleg om bakteppet til salmene våre? Ofte altfor lite. Tekstane er innhaldsmetta i seg sjølv, men med kjennskap til forfattarane og deira skjebne, kjem innhaldet endå nærmare. Dei som møtte fram til salmekvelden i Breim kyrkje denne siste søndagen i september, vart introduserte for fleire interessante bakgrunnshistorier, og ikkje minst kunne ein lytte til vakker korsong. Vår ny-

aste salmebok (2013) inneholder fleire salmar frå grannelanda våre enn tidlegare utgåver gjorde, og temaet for kvelden var nettopp nordiske salmar. Her var det plukka ut eksemplar frå Sverige, Danmark, Finland og Færøyane, samt norske og samiske. Frostskoddekoret frå Stryn med dirigent Henny Koppen var invitert for å presentere nokre av desse perlene åleine og saman med vårt lokale Vereide kyrkjekor. Begge kora hadde eigne avdelingar, og til slutt presenterte dei ein mektig salmesymfoni på heile sju ulike

salmar. Kvelden vart vakkert avrunda med den svenske «Bred dina vida vingar» av Lina Sandell (1865).

Å få sitje i kyrkja ein haustkveld og lytte til desse to solide og dyktige kora som tolkar meiningsfulle tekstar, gjer godt for sjela. Ein kjem i tankar om at livet alltid har bydd både på utfordringar og glede, anten det var på Island på 1600-talet eller i Noreg i dag. Innhaldet i salmene vitnar om levd liv som er vendt oppover til Gud uansett kva som skjer. Vi kan med rette bruke ordet salmeskatt.

Soul Children-messe

VI ER HER FORÅ PRISE

HANS NAMN

TEKST OG FOTO: ODDVAR ALMENNING

«Halleluja til vår Gud!» Det kvite barnekoret med glad og utagerande song har vi hatt glede av lenge. Vi kjenner stilen og gler oss over arbeidet. Det var noko ekstra likevel siste dagen i september, då koret pluss konfirmantar feira gudsteneste med nattverd i Gimmestadkyrkja. Godt var det då at kyrkja var fullsett, så mange fekk ta del i opplevingane.

Vi er vane med at kor i gudstenesta betyr eit innslag med korsong putta inn på ein eller to høvelege plassar i gudstenesta. Men her blei koret ståande framme det meste av tida, og

var berande også i dei liturgiske ledda. Dei har øvt inn «kyrkjesvara» som vi ofte kallar det, og blei såleis med på å gjennomføre gudstenesta sin nerve og raude tråd på ein

god måte. «Prisen» kyrkjelyden måtte betale for det, var at mange av melodiane var så pass ukjende at det var vanskeleg å synge med, slik opplegget var.

Det var godt med folk som fekk feire gudsteneste saman med konfirmantane og Soul Children.

Kø til nattverd opplever vi gjerne oftare.

GJER DET OFTARE

Men dette må kunne gjerast fleire gonger, så kyrkjelyden blir kjend med melodistoffet. Då ville deltakinga bli betre, og fellesskapet i liturgien endå sterkeare. Soul Children-rørsla har vore kjend for mykje bruk av engelske tekstar og for playback, innspelt musikk i staden for eige orkester. Men her fekk vi ting på norsk, og eit ypparleg lite band deltok med «live» musikk og var ein god garantist for framdrift i gudstenesta, hjelpt av ein trufast og solid lydmann som drog i dei rette spakane. Koret brukar mange unge solistar, og på denne gudstenesta var det også dei

unge som las bibeltekstar og bøner, og då er det godt med mikrofon og lydmann på plass ved pulten sin.

Om kyrkjelyden treng meir øving for å kunne synge med på liturgien, kunne koret gjerne ha øvt på salmane. Det kunne sjå ut som ein del vart litt overraska av at dei skulle vere leiande også i salmesongen, så dette kan gjerast betre ved neste høve.

LÆRE OG GJERE

Vidar prest lurte på om konfirmasjonstida og kyrkjebesøka våre går ut på at kristen-

dom er noko vi må lære, og om nokon har lært kva tru er. Og han fekk svar. Nokon var det som kunne sitere «Den vesle Bibelen» i Joh 3,16. Ja, trua er noko vi må lære! Men trua er og noko vi kan gjøre, sa Vidar. Og i dag kan vi gjøre trua ved å gå til nattverd! Og slik blei det. Straumen av gamle, vaksne og unge til Herrens nåde, var lang, og det var eit herleg, men ordna kaos i midtgangen i Gimlestadkyrkja denne søndagen! Nattverd på gudstenesta for barn og ungdom med foreldre? Ja, kvifor ikkje? Gjer det oftare! Takk til alle som gav oss ei oppløftande stund!

Auksjonarius Olav Sigurd Gundersen og medhjelpar Ståle Fitje utfalda seg heilt spontant til stor underhaldning for publikum.

◀ Sveleansvarleg Tone Runshaug Tennebo ville ikkje gå frå posten sin ved takka, men står smilande i bakgrunnen. Britt Randi Heggheim (i midten) og Aslaug Aarøen har gjort alt klart til svelesal søndag etter preika. Aslaug iført sin nystrikka, blå genser for å halde varmen.

Sandanedagar i sol og regn

TEKST OG FOTO: GUNN HOLE

Denne årvisse, trivelege helga i august er Sandane på sitt aller beste, og vi er mange som gler oss til desse dagane. Kyrkja var med og skapte eit godt miljø gjennom loppemarknaden, auksjonen og svelekafeen. Det var mykje sal og dessutan trivelege møtestadar for folk. Inntekta går til kyrkjelyden sitt barne- og ungdomsarbeid. Og søndag var det gudsteneste i matteltet som vart fylt av folk og lovsong.

LOPPEMARKNAD OG AUKSJON

I vår og sommar strøymde det inn lopper, og då august kom, var lageret i lokalet til det tidlegare Glasmagasinet stappfullt. Mange hadde følgt loppegeneral Aase Sæther sine oppmodingar om å melde seg til dugnad, og folk gjekk til vaktene med godt humør heile helga. Salet gjekk unna, folk kosa seg og prata, og hundrevis av lopper skifta ei-garar! Dagane vart starta med eit kulturelt innslag som bestod i eit velkommen samt framføring av Loppesongen. Aase har god tru på at songen og det gode miljøet elles på marknaden var med på å gje eit flott resultat. Totalt kom det inn kr 140 000. Av dette kjem kr 40 000 frå kafeen.

- Gjenbruk er framleis populært, men ein kan formidle brukte ting gjennom fleire kanalar, og mange sel dei mest verdfulle gjenstandane sine på Finn eller facebook. Derfor hadde ein ikkje så mange godbitar som tidlegare, slike som høver til auksjon. Det kan også sjå ut som at auksjon som salsform er på veg ut her til lands, folk tykkjer om underholdninga, men boda kjem ikkje slik som før. Ein må derfor ta opp til vurdering om auksjonen skal halde fram i åra som kjem, reflekterer loppegeneralen. - Uansett, summerer vi opp årets loppemarknad, hugsar vi tre dagars samanhengande fest med positive kundar og iherdige hjelparar, og regnbyene var berre med på å jage folk inn i telta, og slikt vert det loppesal av, rundar ho av.

SVELER OG KAFFI

Lukta av nysteikte sveler er også lukta av Sandanedagane. Ungdomar som har vaks opp med dette, fortel at svelene er noko av det beste dei hugsar frå denne helga. Sveler med rømme og syltetøy på! Mange står på for å få den vesle kafeen opp og gå alle dei tre dagane. Og det har dei greidd med glans, også i år!

TELTGUDSTENESTE

«La oss stå sammen i fred om ditt bord, ansikt til ansikt med verden. Vi vil bygge din kirke, gå ut med ditt ord, Gud, gi oss styrke på ferden»

På søndag bydde kyrkja inn til gudsteneste i sentrum, slik tradisjonen har vore dei siste åra. Matteltet var midlertidig omgjort til kyrkjerom, det kom mykje folk, og songen tona sterkt både inne og ut gjennom teltveggane. Lovsongsgruppa var godt og sterkt til stades, og med sitt solide samspel og val av fengande, innhaldsmetta songar, var dei med på å skape ei god stemning. Sokneråda i Gloppen og Breim var kyrkjevertar, og denne gongen var det Ingrid Gloppstad Hjelle som ønskte oss velkomne. Konfirmant Karen Ueland gledde oss med framføringa av songen «Har du fyr» av Ola Bremnes. Aldeles nydeleg var det! Sokneprest Tore Myklebust tala over Luk 17,7-10 om å vere tenarar i Guds rike. Det var ei velsigning å få vere til stades på denne gudstenesta. Dette er også ein viktig del av Sandanedagane, det er gratis, og alle er velkomne!

Det store teltet i sentrum var fullt av folk under gudstenesta søndag.

Cecilia Lyslo (i midten) gler seg over å ha funne boka «Typisk norsk» av Petter Wilhelm Schjerven, og ektemannen Ole Runar Lyslo ser seg god nytte i Årbok 2002. Til venstre står bruktbokseljar Erna Apalset klar med råd.

Ta ein ting og la den vandre

TEKST: GUNN HOLE OG AASE RYSSDAL SÆTHER

Har du ting du vil levere til Loppenmarknaden? Det er vi svært takksame for! Her finn du nokre ønskje som gjer levering greiare både for gjevar og dei som tek i mot og formidlar.

REINE OG HEILE LOPPER

Sjekk at alt er reint og lever loppene raskt når du har gjort dei klare, for eit liv i garasjen kan skade dei. Vi tar til dømes gjerne i mot tekstilar, men det må ikkje lukte gammalt eller ha jordslag.

AVTAL I GOD TID

Vi tar gjerne i mot enkle møblar som er så små at du kan ta dei under armen og større møblar etter avtale. Ta tidleg kontakt om du treng hjelp til nedpakking av lopper ved til dømes storopprydding.

MERKA TING ER EIN UTING

Gåver som barn har laga og merka, som

til dømes «Til bestemor frå Jenny» passar ikkje som lopper. Det gjeld også ting som er graverte med namn og anledning, som til dømes «Takk for godt samarbeid».

NEI TAKK TIL ELEKTRISK UTSTYR

Avis til brannsikkerheit seier vi nei takk til elektrisk utstyr, sjølv om det er forholdsvis nytt. Og ettersom vi ikkje har prøverom, oppmodar vi dei som har vanlege kle og sportsutstyr til å gje vekk om å gje dette til Fretex eller andre klesinnsamlingar. Fleire ting kunne vore nemnde, men ta kontakt med Aase på mobil 911 07 329 om du lurer på noko.

KVAR TORSDAG KLOKKA 17 TIL 19

Under følgjer ei liste over ting vi gjerne tar i mot. Kvar torsdag mellom klokka 17.00 og 19.00 kan du levere lopper i Breimsvegen 2 på Sandane. Dette er same stad som Galleri 104 held til.

JA TAKK!

- ✓ Møblar
- ✓ Koffertar og vesker
- ✓ Bøker, men ikkje frå bokklubbar, leksikon eller fagbøker
- ✓ Sølv, kopar, messing (oppussa og utan stearin)
- ✓ Servise (treng slett ikkje vere komplette)
- ✓ Gammal emballasje som appelsinkasser, kaffiboksar og ansjosskrin
- ✓ Blomsterkrukker som også er reine inni
- ✓ Gammal julepynt av alle slag
- ✓ Tekstilar som gardiner, sengesett, dukar, handkle, stoff og garn
- ✓ Kle og hattar som er av historisk verdi
- ✓ Måleri, gamle rammer og innramma fotografi
- ✓ Elektrisk utstyr med verdi som prydgjenstandar, samt heilt nye ting i original-emballasje og med bruksanvisning
- ✓ Antikt sportsutstyr for samlarar

Arrangement i Acta – barn og unge i Normisjon, haust 2018

Acta – barn og unge i Normisjon avsluttar leiråret 2018 med haustleir på Fjordly (Bryggja) og på Teigen (Eikefjord). Vi har allereie hatt elleve leirar og ein festival i år, og gler oss over at vi skal ha ein leir til for året er omme. Å reise på leir inneber å overnatte heimanfrå, å bli kjend med nye menneske – både på sin eigen alder og med flotte leiarar, å finne på mykje kjekt saman, samt og få høre meir om Jesus. Alt dette gjer at vi lærer

noko nytt og får oppleve noko unikt – eit skikkelig leireventyr! Vi tilbyr mange spennande aktivitetar og samlingar. Kva med ein tur i ein sit-on-top-kajakk? Eller kanskje du er gira på zip-line? Vi har også bibelstunder, kveldsmøter, leik, moro, god mat, kvalitetstid rundt bålet og mykje meir! På leir er det mange menneske i sving for at deltakarane skal få ei super oppleveling. Som leiarar er det med ungdommar og vaksne som brenn

for at deltakarane skal ha det bra og få eit eventyr av beste sort. Bli med, då vel!

23.-25. november, Tweensleir på Fjordly, 4.-7. klasse. Pris: 730,-

Meir informasjon og påmelding, sjå www.normisjon.no/sof eller ta kontakt på e-post acta.sof@normisjon.no eller telefon 57 86 63 49.

Morgontrim søndag morgen. Det er Jannike Felde som varmar opp gjengen før frukost.

Konfirmantleir på Nesholmen

TEKST: ODDVAR ALMENNING

FOTO: LARS BJARTE OSLAND

Gode medarbeidarar og kjekke konfirmantar er ord som ligg lett på tunga når vi spor kor det gjekk på konfirmantleiren på Nesholmen midt i oktoberregnet. God deltaking, god innsats og god stemning har det og tydelegvis vore. Godt mannskap må ein seie at det også var, med sju ungdomsleiarar, begge trusopp-lærarane, begge prestane, og med Eivind

Nilsen, teolog og lærar på folkehøgskulen, som leirsjef. Med god deltaking meiner eg at dei aller fleste av konfirmantane var med på leiren, og at aktiviteten var stor. Av diverse grunnar blei ikkje leiren avslutta med gudsteneste i Hyen søndag, slik tanken var. Leiren var slutt etter frukost søndag, alle reiste heim og prestane reiste til sine guds-tenerster andre stader. Men det var guds-

teneste på leiren laurdag kveld.

Vi hadde ikkje sett opp nokon til å dekke leiren for Kyrkjebladet, men har fått foto og opplysningar frå folk som var der. Dårleg ver blei ikkje nemnt før vi spurde, og det var tydeleg inga hindring for å gjennomføre ein god leir, der det også var folk ute og padla så snart det var tid til det.

Ingrid Bjørnereim over inn liturgi til gudstenesta. Det er Gloria, -ære vere Gud. Slik kan det sjå ut. Og konfirmantar frå Gloppen jublar med englane på maleriet bak Ingrid.

Kva gjer det vel at det er grått, når vatnet er flatt og regnbogen, det evige signal om Guds gode nærvær, lyser i bakgrunnen.

Bilde t.v. Førebuing til show på underhaldningskvelden laurdag. Frå v: Hjelpeleiarane Emma Holvik og Thea Christine Evebø får hjelp av konfirmant Else Marie Nyheim med ansiktsmålinga.

Trusopplæringa i full blomst. Her lyder velkomstsongen til foreldre og kvart einskilt av borna som var med.

Fireåringar fekk bok og kyrkjelyden fekk fest

TEKST: ODDVAR ALMENNING
FOTO: GUNNHLID NESGÅRD OG ODDVAR ALMENNING

All fireåringar får invitasjon om å ta med foreldra og kome til eit møte med kyrkje, prest, trusopplærarar og kyrkjelyd. Dei fleste er døpte, men alle blir innbedne. Når dei kjem, er det mange som er kjende med det dei møter. Dei har vore med på babysong eller barnesongopplegga som gjeld frå dåpen.

Laurdagen var det samling frå klokka 11 til 13.30, og om lag halve kullet møtte fram, kan Lars-Bjarte og Ingrid fortelje. Søndag kom det mange fleire, då var det 33 av 40 born til stades, og dei fleste av foreldra. Sjølvsgart kunne ein ønske at alle kom. Sjølv om det er berre ei avgrensa tid laurdag, er det mange ting som skal klaffe for unge heimar i ei travel tid. Men frammett søndag var bra!

GODT MOTTEKE

Opplegget har fått god mottaking. – Vi legg vekt på at kvart einskilt barn skal kjenne seg velkommen og medrekna. I velkomstsongen nemner vi kvart barn med namn, og både barn og vaksne blir tekne med i leiken og tekstformidlinga og alt det som skjer på samlinga. Det er kjekt når borna gjev uttrykk for at dette er noko dei set pris på. Til dømes tek vi fram fatet frå døypefonten og minner om at her var det vatn då du blei døypet. Så ber vi barnet sjå ned i fatet, der det ikkje er vatn, men ein spegel. – Sjå, der er Helene som Gud er veldig glad i! Når Helene får sjå seg i spegelen, er det stort å sjå uttrykket i ansiktet. Dei vaksne blir og dregne inn, med deltaking i illustrasjon av bibelforteljing, i songar og ved lystenning

og slikt. Folk er glade og takksame, og det set vi pris på, seier Ingrid.

FULL FEST SØNDAG

Søndag var det gudsteneste med bokutdeling. Her var det fullt hus. Mange medarbeidarar sette preg på gudstenesta, ikkje minst Vereide barnehage. Kari Leirgul som er ein av vaksenleiarane, leia ein del av gudstenesta, og ho hadde med seg fleire av dei «store» hjelpeleiarane sine, som leia song og dans. Dåp er ein fin ting å ha med i ei slik gudsteneste. Dåpen og opplegget med bok til fireåringane hører naturleg saman. Lars-Bjarte heldt preike med bilde på veggen, og det var ofring akkompagnert av piano-rag ved den nye organisten!

Alle var klar til fest då gudstenesta starta søndag.

- Sjå, der er Helene som Gud er glad i! Samhandling og oppleving.

Kari fekk hjelp av fireåringane til å vise fram kva dei fann i skattkista. Her fann Vera noko som kunne forklarast i preika!

Her blir Matias døypt til eit liv i Kristus!

Lystenning. Det er Marte, Julie og Sara som ser på at Anne Marie og Kirsti tenner lys i globen.

Matias Orheim i Norsk salmebok 2013

TEKST: HARALD ASKE

Matias Orheim (1884-1958) fra Stårheim var ein av dei store folketalarane og mest folkekjære song- og salmediktarane i lekmannsrørla tidleg på 1900-talet. I dag står trygt mellom dei fremste nynorske salmediktarane i landet vårt.

Fleire av salmane er blitt til i vekkingstider og ber preg av det. Forfattaren ber fram eit varmt kall om å vende seg frå det ville synadelivet og take imot nåden i Kristus. Livet saman med Kristus er ikkje gledelaust, sjølv om også kamp og strid hører med. Det er rikt å tene Kristus, og kristenlivet skal levast ut i kvardagen, i heim og yrke. Samstundes viser Orheim i fleire av salmane sine at han hadde syn for ekte menneskelege og nasjonale verdiar. Kjærleiken til fedrelandet, folkelivet og heimen møter vi i fleire dikt.

I den nyaste salmeboka har Orheim fått med fem salmar, som vi skal sjå litt på her.

Nr. 200 «Kom, Frelsar, kom inn og lys du din fred i vårt hjarta og sinn!» Denne skreiv han i 1908 i heimen til Ivar Staursæt, Mittet, i Romsdalen. Han skriv om at Jesus må vere med i kvardagen, tolke ordet, setje hjartet i brann og gje fredshelsing - stille og varm. For føtene dine vi stille sit ned i hugnad og fred. Ludvig M. Lindeman sin melodi frå 1862 er vanleg å bruke.

Nr. 423 «Å, var eg meir deg, Jesus, lik, så hjartevarm og god.» Denne er skriven i

1907, og Matias står for både tekst og tone. Rett nok skreiv han tonen noko seinare enn teksten, i 1920. Han oppheldt seg i Romsdalen her også, men denne gongen i Bud, ytst mot storhavet. Der stod han i vekking, og songen skal vere tileigna den første som kom med i vekkinga, Inger Moen.

Salmen har fem vers, og han uttrykkjer eit sterkt ynskje om eit reinare liv, likne meir på Jesu eigen kjærleik. I siste verset ber han: «Å, send meg krafti av ditt ord og gjev meg same mod - Min Gud, kor sæl eg er!» Alvor og glede pregar salmane til Matias Orheim. Det er stort å få vere eit Guds barn.

Nr. 424 «Eg har ei teneste stor for Gud frå dag til dag i det stille» må vere ein av dei mest brukte ved sida av «Kvardagskristen vil eg vera». Songen har fire innhaldsrike vers. Han peikar på den trufaste tenesta for Gud og Jesus. «Ja, skal eg ein gong det store få, eg må med truskap i alt det små i Jesu fotefar lydig gå.» Og i vanskelege spørsmål: Kva ville Jesus vel gjere? «Så er mi teneste stor for Gud, og heimen han er mi kyrkje, der arbeidstrøya er presteskrud i alt mitt ærlege yrke - Som dagen så er min styrke.» Den blinde predikanten hadde mangt å stri med, men han rekna alltid med Guds finger, Guds hjelp, i dei daglege oppgåvene. Orheim skreiv teksten i 1908 og melodien i 1920.

Nr. 509 «Å, tenk ein gong når alle fram skal stemna til himlens port, og alle bankar på,

det vert eit syn som ingen no kan nemna, kven skal gå inn, og kven skal ute stå?» Denne skal ha blitt sungen fyrste gong i Ørssta kyrkje under eit stemne for Kinamisjonsforbundet (Misjonssambandet) i 1908. Melodien er ein norsk folketone frå Sykkylven. Salmen er plassert i NSB 2013 under «Jesu atterkome og dommen», og alle versa handlar om himmelen og korleis ein kan kome inn der. Vi kjenner att likninga om brummøyane, der nokre hadde olje på lampane sine og andre ikkje då brudgommen kom. Dei kloke med olje på lampane kom inn, medan dei som mangla olje vart for seine, og porten vart stengd. For Orheim er det viktig å få fram det som fjerde verset handlar om: «Å, tenk eingong kor stort at me får leva og høyra at me kan den oljen få som vil oss ljos på bryllaupslampa gjeva, så me med glede kan til porten gå!» Hovudpoenget er ikkje trusselen om å bli for seine til å ha olje på lampane, men gleda over verkeleg å få del i gleda i himmelen!

Nr. 667 «Kvardagskristen vil eg vera, syn for segn det krev Guds ord. Samklang mellom liv og læra, det er himmelsong på jord.» Teksten er skriven i 1916/1920 med tanke på farfar og farmor Mons og Ingeborg Orheim, og inneheld «summen av heimleg livserfaring». Både i den nyaste salmeboka og den frå 1980-talet er det ein melodi frå Holland (1700) som er brukt, medan Melodiboken har ein folketone frå Oppdal som L. Søraas har arrangert. Det kan vel

seiast at melodien som er brukt i NSB 2013 er lysare og har fin flyt i toneføringa og gjer salmen lett og god å synge. Teksten strekar under at alt i livet skal vere til Gud Faders ære, same kvar det skjer – kjøkenkrå og handelsbu. Fusk og fanteri skal ikkje førekome, og versa samlar seg i ei strofe i det siste verset: «Samklang mellom liv og læra, det er himmelsong på jord.»

Det er desse fem du finn i NSB 2013, og vi saknar kanskje ein som var med i den grøne salmeboka: «Eg fann min Gud i ungdoms år.» Når vi veit at Orheim var fødd i 1884 og at denne salmen er skriven i 1900 etter ei stor vekking på Stårheim pinshelga det året, så forstår vi at det er ein svært ung mann som tek eit oppgjer med livet han hadde levt og omvender seg til Gud, 16 år gammal. Fyrste verset er slik: «Eg fann min Gud i ungdoms år, i livsens ljose, blide vår, det skal meg aldri anka. Eg let min Frelsar inn til meg då han så kjærleg synte seg, på hjartedøri banka.»

Av andre kjende salmar kan vi nemne «Ved Jesu føter ei stille stund», «Så syng eg mitt ungdomskvad», «Kor mykje stort, kor mykje gildt, kor mykje herlegdom dei unge får som kjem til Gud og tidleg vender om» og til slutt «Dei unge i Noreg må vinnast for Gud». Denne siste salmen kan vi sjå på som eit program for det meste av det Orheim gjorde. Han hadde eit stort hjarte for ungdomen og ville så gjerne at dei skulle verte frelst i trua på Jesus Kristus.

For å nå ut med evangeliet tok han fela med seg i kyrkje og bedehus, noko som ikkje var vanleg på den tida. Men fekk han ikkje fela med seg inn på eit bedehus, fann han seg anna lokale, er det fortalt. Men det var glasmusikken som skapte størst undring og begeistring mellom tilhøyrarane. Han limte stett-glas fast på ei plate og fylte ulik mengde vatn i glasa slik at han fekk fram ein skala. Ved å stryke fingrane over kanten på glasa, fekk han fram tonar. Slik spelte han melodiane sine for forsamlinga og song attåt.

Då Sogn og Fjordane teater i 2010 sette opp Matias Orheim med Frode Rasmussen og Linda Øvrebø i hovudrollene som Matias og kona Marie, hadde dei også med seg to unge damer som spelte glasmusikk, Liv-Jorun Bergset og Randi-Merete Roset. Dei hadde fleire glas enn Matias Orheim, så dei hadde bygt ut systemet ein del – og resultatet var strålende den gongen også, under framføring i Breim kyrkje 29. april.

Matias Orheim var fødd 26. juli 1884 på Stårheim i Nordfjord og døydde 20. april 1958 same staden. Han vokt opp på garden Orheim i Stårheim i Nordfjord, som han dreiv frå 1916 til 1939.

Han kom tidleg med i den frilynde ungdomsrørsla.

21 år gammal gifte han seg med Marie Dombestein frå Davik. Ho kom til å bety svært mykje for han i livet.

32 år gammal miste han gangsnet i 1916. Då hadde han alt i mange år reist som forkynnari i Det Vestlandske Indremisjonsforbund, der han vart tilsett 1907 og arbeidde fram til 1921. Før den tid var han forkynnari, først i Nordfjord og Sunnfjord 1903–05, så i Kristiania Indremisjon 1905–07. 1921–44 reiste han som talar for Norges Kristelige Ungdomsforbund. Også etter at han vart pensjonist 1948, reiste han mykje som talar og heldt om lag 400 møte i året.

Matias Orheim er i ettertid mest kjent som salmediktar. I si samtid var han også kjent som den blinde mannen som i 55 år reiste land og strand rundt som forkynnari og folketalar. Han vitja alle prestegjeld i landet bortsett frå dei seks nordlegaste i Finnmark og heldt 35 000 møte. At han under møta fekk fram vakre

tonar ved å spela på glas han hadde ulikt nivå med vatn i, vekte ikkje så lite oppsikt.

Anders Hovden sa: *"Du starvar blind i grennene her vest, men er ein sjåar, - vigd av Gud til prest."*

Orheim lærte seg blindeskrift, og han heldt nøyne greie på kva han hadde tale om på dei ulike stadane, slik at han skulle vere viss på at han ikkje tok seg sjølv opp att.

Attåt arbeidet som reisande predikant, var Orheim oppteken med arbeid på fars-garden. Han skreiv om lag 1000 dikt og sette tone til fleire av dei, i tillegg til ei rad med romanar. Den første diktsamlinga hans, *Heimlokk*, kom allereie i 1903 og vart sold i eineståande 65 000 eksemplar. I 1953 fekk han Kongens fortjenestemedalje i gull.

Marie og Matias Orheim hadde lenge bedt om at dei måtte få døy samstundes. Det gjekk i oppfylling då dei begge døydde 20. april 1958.

På grava vart det seinare reist ei støtte med deira portrett. Anne Grimdal har laga bautaen på kyrkjegården på Stårheim. På steinen står det: *"Det venaste syn som eg fær sjå er unge på kne for Gud."*

Kjelde: Store norske leksikon mfl.

Storarta historisk vandring for medarbeidarane i Kyrkjebladet

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Det er mange som skriv i Kyrkjebladet, og ein stor gjeng som kører rundt og får bladet ut til alt folket. Alle desse hadde fått invitasjon til å vere med på ei vandring på historisk grunn i Gloppen. I tillegg vart det servert både åndeleg og lekamleg føde.

Sandane kyrkje er sentral for arbeidet med Kyrkjebladet, og slik var det også når medarbeidarane samlast til tur rundt i kommunen 1. september. Vi kunne ha fylt heile bussen, men det passa vel ikkje for alle, så i underkant av 30 personar fekk vere med på opplegget, som starta med orientering om Holvikjekta på Øyrane. Her stod Arvid Rygg klar og kunne fortelje om bygginga av dette klenodiet frå 1881 og mange forskjellige hendingar knytte opp mot turane med jekta til by'n. Han fortalte om bygningskarane, byggeplassen, reising av masta på 27 meter, lagring på land kvar vinter, storm og stille, last til Bergen og varer i retur. Ein tur under jekta byr på eit imponerande syn. Dimensjonane er utrulege og handverket fasinerande.

Og fasinerande vart det på Ryggøyra der sokneprest Gundersen fortalte om krossen som står der. Han siterte Sven Havsten Mikkelsen som kalla denne krossen for «Verdens vakreste kors» - sagt av ein som har god greie på mellomalderkunst.

Krossen er fin, men det skulle vore lagt betre til rette for ålmenta til å kome attå krossen, og rydda vekk litt skog, vart det peika på. Ein er ganske sikre på at denne krossen er henta frå Hyllestad, frå eit felt som strekkjer seg over fleire kilometer, eit felt dei først og fremst har eksportert kvernsteinar frå. Men er steinen forma ut i Hyllestad, eller er det ei helle som er frakta hit og forma ut på staden, vart det spurt. Det kan ein ikkje vite, men alle krossane rundt om er veldig ulike, så det har neppe vore nokon

krossfabrikk i Hyllestad. Som ny kan vi sjå for oss ein stein som skin med flotte røde granatar – granatglimmerskifer, som det

tankane vidare. Vi må kome oss vidare på vår ferd, men vi held oss til Sørstranda og stoppar ved Gamle Gimmestad kyrkje der

Guiden ved Holvikjekta, Arvid Rygg, hadde mykje å fortelje om jekta og turane ho hadde til Bergen i storm og stille.

står på oppslagstavla like ved.

Gundersen var inne på at Fridtjov Birkeli tidfestar steinen til vikingtida og at påverknaden i landet mest kom frå England, men nyare forsking viser også til påverknad frå Bremen og Hamburg. Kanskje vi kan utfordre Olaf Sigurd til å utdjupe desse

Marie Sælensminde Rygg var guide. Her står eit anna klenodium, og trass i pågåande reparasjoner fekk ein kome inn og høre historia om kyrkjene på ein av dei finaste utsiktsplassane på Sørstranda. Marie kunne fortelje om eldre kyrkjer som har stått på same staden, om kyrkja som blei over ende

Krossen på Ryggøyra er rekna for ein av dei finaste vi kan finne. Sokneprest Olaf Sigurd Gundersen kan svært mykje om historia og la det fram på ein engasjerande måte.

Ikkje mange krossar har hol, men dei som har det, finn vi på Vestlandet, med eitt unntak.

Inne i ærverdige Gamle Gimmestad kyrkje kunne Marie Sælensminde Rygg fortelje mykje om kyrkja si historie og om levd liv i kyrkjelyden.

I det nedlagde skulehuset i Ryssdal gav Elin P. Grytting gode døme på musikken dei har teke vare på i Ryssdalstradisjonen.

her og vart erstatta av den som står her no, innvigd i 1692, om kvar gardane hadde sine benkar i kyrkja, at somme måtte bytast på å sitje eller stå i same benken, at dåpen skjedde i eit rom bak i kyrkja, at kommunestyret gjorde fleire vedtak om riving då den nye kyrkja stod ferdig i 1910, men sivil ulydnad gjorde at kyrkja framleis står. Bukta Ungdomslag kjempa sterkt for at kyrkja skulle bli ståande. Alle som var med denne laurdagen såg med eigne øye at kyrkja må vølast og m.a. få nytt tak. Det vert spennande å sjå kva som skjer.

Etter dette var det nødvendig med ein

lunsjpaus, og på borda i Sandane kyrkje var det råd å forsyne seg med herlege rettar før turen gjekk vidare til Ryssdal. Der har der levde personar som på ein forbløffande måte har teke vare på folketonar frå gamle dagar. Syngemåtar og notasjonar måtte lærast. Vi nemner to namn: Ola Ryssdal (bror til rektor Elias Ryssdal på Firda gymnas) og Lars Ryssdal (far til Aase som er på garden no). Elin Grytting og Aase fortalte og demonstrerte kva denne tradisjonen går ut på og kva for arv det eigentleg er (viser til Anders Rinde sin artikkel om arven frå Ryssdal).

Men den lokalhistoriske reisa måtte også omfatte Breim, naturlegvis. Redaktøren hadde då som god gammal breimning valt ut tre område som skulle presenterast: Det gamle kommunehuset, den gamle kyrkjetomta og konsert i kyrkja. Gloppen kunstlag har teke over «Lokalet på Reed», det gamle kommunehuset, og Ståle Fitje, Sigrunn Fløtre, Lise Elvebakk og Kari Gaasemyr fortalte gjestene om historia til dette huset, viste til det som no er gjort og orienterte om arbeidet i kunstlaget.

På den gamle kyrkjetomta som ligg nydeleg plassert nede i Re-fjæra, stod Arvid

Arvid hadde med seg fleire fotografi av gamlekyrkja. Her ser vi korleis ho ligg godt planta i den gamle bondekulturen på Breim.

Arvid Jordanger hadde mykje godt stoff om dei ulike kyrkjene som har stått på Breim.

Her ser vi den gamle kyrkjetomta i Re-fjæra.

Jordanger klar. Han hadde tydeleg studert «skriften» og var godt førebudd til ein undervisningstid om kyrkjene i Breim. Nyekyrkja stod ferdig til bruk i 1886. Det vert fortalt at eit stort konfirmantkull på 60 konfirmandar vart konfirmerte i den gamle kyrkja som stod i Re-fjæra, men at dei gjekk til nattverd i den nye, store og lyse kyrkja i juli 1886. Eit flott syn! Nyekyrkja erstatta ei kyrkje som stod i Re-fjæra frå 1667 til 1887, då ho vart riven og brukt til kommunehus. Denne kyrkja var ei noko mindre korskyrkje

enn den som stod der tidlegare. Ho har mange trekk som minner om Gamle Gimmestad kyrkje, og målaren er truleg den same. Målararbeidet vart avslutta i 1691, sjå biletet. Går vi bakover i tid, så hadde Breim ei kyrkje som hadde kort levetid: 1620-ca.1665, men der var eldre kyrkjer også, heilt tilbake på 1200-talet. Ein veit ikkje sikkert kvar dei eldste kyrkjene stod. Ferdakapellet på Øvreset finn ein i dag på Asker Museum.

Kulturvandringa for medarbeidarane våre gjekk mot slutten, og ei fin stund i nyekyrkja med John Oddvar Kandal og Anders Rinde avslutta opphaldet i Breim. Kaffiøkt i Sandane kyrkje lokka dei fleste til å vere med dit, og det var det ingen som angra på. Dugnad er ordet! Dugnad i planlegging og gjennomføring, dugnad å køyre buss, dugnad å lage kaker. Vi ønskjer å ta vare på alle gode hjelparar også for framtida. Takk for følgjet – og lukke til med meir dugnad for Kyrkjebladet.

Kamelguten

TEKST: KIRSTEN SØDAL
 NYNORSK OMSETJING: OSKAR STEIN BJØRLYKKE
 ILLUSTRASJONAR: TROND BREDESEN
 IKO-FORLAGET

Fattigguten Harp er ni år og kjem til oasen Astro som kamelgut. Baltazar, herskaren i Astro, gir han ansvar for følet Kameline. Han skal passe henne og lære å ri på henne. Harp lengtar heim, men heldigvis har han Kameline. Ei natt lyser ei ny, stor stjerne på himmelen. Skriftene seier at ein ny himmelkonge vil bli fødd, og Baltazar dreg med karavanen sin etter stjerna. Harp og Kameline blir med. Dei dreg til Jerusalem, - og vidare til Betlehem.

Kamelguten er ei lettlesen bok med 37 korte kapittel. Ein skjønar ganske tidleg i boka at forteljinga

etter kvart vil bli fletta saman med juleforteljinga. Det triggar leselysta!

Boka skildrar hovudpersonen Harp si einsemd, men og gleda over ven-

skap med Kameline og andre barn og kor viktig det er for han å bli verdsett av dei vaksne. Boka skildrar livet i oasen og ørkenen på ein truverdig måte.

Ei triveleg bok til høgtlesing, særskilt i adventstida. Forlaget tipsar om å lese ho som ein kalender frå 1. desember til trettandedag jul (som er 6. januar) og Heilage tre kongars dag. Det spørst berre om ikkje spenninga får ein til å ville lese fleire kapittel for dagen... Det at boka er lettlesen, gjer den og eigna for ganske ferske lesarar. Eg trur boka vil passe for barn frå ca. 5 til 11 år.

Bibelen min

FORFATTAR: GWÉNAËLLE BOULET
 ILLUSTRATØR: AURÉLIE GUILLEREY
 OMSETT AV: OLE AGNAR AADLAND
 IKO-FORLAGET, BOKMÅL

Dette er ein barnebibel for barn frå ca. 1-7 år. Boka startar med skapinga og har med forteljingar om dei mest sentrale personane i Det gamle testamentet. Juleforteljinga er sjølvsagt med, og Jesus-forteljinga held fram med dåp, ei underforteljing og ei likning. Boka blir avslutta med påskeforteljinga og at Jesus er stått opp frå grava.

Boka har polstra perm og solide, blanke sider. Ho har korte, konkrete setningar og er skriven i notid. Illustrasjonane er enkle, men og detaljrike. Fargane er klare, men litt dempa og gjer at det er godt å sjå på bileta. I mange av bileta skjer det noko både i framgrunn og bakgrunn. Kombinert med den knappe og samtidig innhaldsrike teksten gjev dette rom for fantasiens. Ein får lyst til å diktne

vidare og lage eigne side-forteljingar. I «Bibelen min» er det brukt nokre ord og omgrep som ikkje utan vidare er lette for barn å forstå. Det er bra!

Når barnet undrar seg og må spørje, opnar det for samtale og læring. Andre omgrep forstår dei ut frå samanhengen.

Ei utfordring ved forenkling av bi-

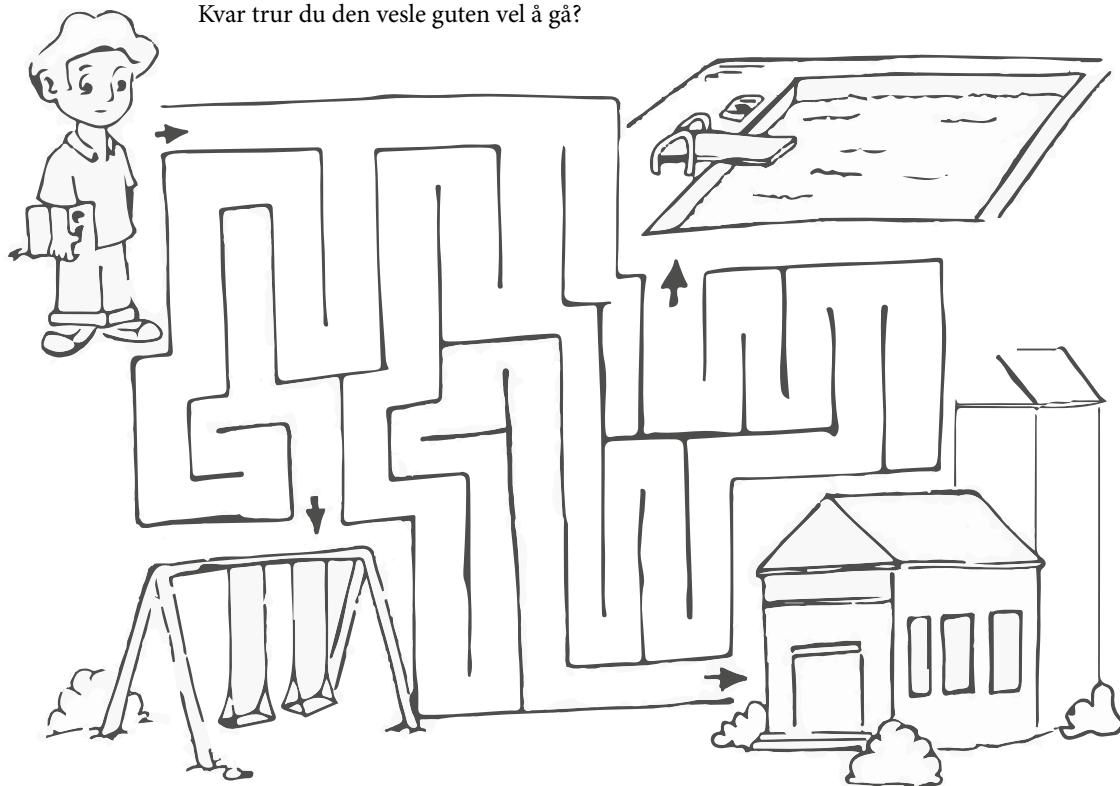
belforteljingar er å klare å gjengi dei like opne som i originalteksten. Ein god barnebibel skal ikkje formidle forfattaren si oppleving og tolking av teksten. Det skal vere opp til lesaren. Eit døme på det motsette i denne barnebibelen er forteljinga om Elia som venta på Gud; Gud kom verken i storm, jordskjelv eller eld. Gud valde å møte Elia i stilla. I «Bibelen min» konkluderer Elia då med at «Gud verken er i den sterke stormen eller i den brennende flammen». Når dette i tillegg står i presens blir det misvisande. Eg peikar på dette for å oppfordre lesaren til å tenke sjølv. Det er lov å også lese ein barnebibel med kritisk blikk.

Alt i alt ein god, solid og brukarvenleg barnebibel å bli glad i.

Barne- og ungdomssider

VED JOVEIG ALMENNING DØVLE

Det er fint å leike, og andre gongar er det godt å roe heilt ned.
Kvar trur du den vesle guten vel å gå?

POTETTRYKK

Når hausten set inn er det kjekt med inneaktivitetar. Med måling og nokre poteter kan du lage fine motiv, og kanskje også førebu julekorta?

Du treng:

- ✓ Måling, gjerne hobby-/akrylmåling. Vassfargar fungerer også, men blir litt svakare.
- ✓ Poteter
- ✓ Skarp kniv og evt. kakeformer
- ✓ Papir

Bilde nr. 1) Få hjelp av ein voksen når du skal bruke kniv.

Bilde nr. 2) Press kakeforma ned i poteta og skjer rundt kanten, så forma står godt opp.

Bilde nr. 3) Tørk av flata så målinga set seg betre

Bilde nr. 4 og 5) Så er det berre å smørje på måling og stemple i veg!

Bilde nr. 6) Leik deg med ulike former og fargar! Kanskje du til og med har tekstilmåling og kan trykke på stoff?

1

2

3

4

5

6

Det du gjer heime er det viktigaste

TEKST: INGRID BJØRNEREIM

Har du valt å la barnet ditt bli døypt? Dersom svaret er ja, har du teke same val som dei fleste andre foreldre i Gloppe. Du har dessutan meldt deg på eit dugnadsprosjekt saman med fadrane, kyrkjelyden og oss som arbeider i kyrkja; i fellesskap skal vi hjelpe borna å bli kjende med Jesus og den kristne trua. Vi veit at den innsatsen som blir gjort i heimen er den aller, aller viktigaste. Difor vil vi gi deg som forelder tre konkrete oppfordringar:

1. Les barnebibel og bøker med bibelforteljingar for barnet!
2. Be kveldsbøn og bordbøn!
3. Delta på trusopplæringsstiltaka!

No har du fått med deg det viktigaste, men les gjerne vidare!

LES BARNEBIBEL!

Sjølv nyfødde barn utan språk kan bygge relasjonar. Den kristne trua handlar om å stå i relasjon til Gud. Barneteologisk forsking understrekar at vi er fødde med ei religiøs lengt, - behov for kontakt med noko som er «større enn oss sjølv». Som foreldre ynskjer vi gjerne å møte barnet sine behov, men kan ofte føle at vi kjem til kort. Særskilt på område der vi er usikre eller opplever at vi har lite kompetanse. Derfor er vi som er kristne, heldige! Vår Gud har for ein stor del gitt oss sin boddskap gjennom forteljingar, og barn har ei unik evne til å «gå inn i» og forstå forteljingar. Kanskje var det mellom anna dette Jesus tenkte på då han takka Gud for at han «har løynt dette for vise og forstandige, men openberra det for umyndige små?» (Luk 10,21 og Matt 11,25)

BE BORDBØN OG KVELDSBØN

Faste vanar, ritual og rammer gir tryggleik. Å synge eller be bordbøn, gjerne både før og etter måltidet, rissar ei tydeleg ramme. Kanskje blir vi og meir medvitne om at det ikkje er sjølvsagt å ha mat på bordet, når vi dagleg takkar Gud for gavene Han har gitt oss? Når vi kjenner takksemd, blir vi menneske gjerne litt rausare med kvarandre og. Kveldsbøn er ein god vane mange foreldre har med frå eigen barndom. Enten det er fast bøn, fri bøn, ein barnesong eller «Vår Far»; det er godt både for liten og stor å legge dagen som er over og den komande natta i Guds hender.

DELTA PÅ TRUSOPPLÆRINGSTILTAK!

Å følgje opp det siste punktet inneber å prioritere ca. ein dag per barn per år til trusopplæring. Har de tid til det? Målet for trusopplæringa er å ha tilbod for alle årstrinn fra 0 til 18 år. Per i dag har vi årlege tiltak for barn på 4, 6, 8, 11 år og konfirmantar. Desse årskulla får tilsendt invitasjon i posten og må melde seg på. I tillegg har vi tilbod om barnesong og småbarnstreff for barn og foreldre og leiarkurs og vinterleir for tenåringar. Vi oppfordrar alle til å bruke tilboden!

Dette er kyrkja sitt største og viktigaste bidrag til trusopplæringsdugnaden. Fireårsamling, Tårnagenthelg, Lys Vaken m.m. er dagar som formidlar kristen tru og tradisjon gjennom fellesskap, leik og formidling som er skreddarsydd for målgruppa.

*Nå lukker seg mitt øye,
Gud Fader i det høye,
i varetekta meg ta!
Fra synd, fra sorg, fra fare
din engel meg beware,
som ledet har min fot idag.*

*Jesus, du er glad i meg.
Takk for alt eg får frå deg.
Kom til oss, som du har lova.
Ver hos meg når eg skal sova..
Hjelp kvart barn på denne jord,
sysken, venner, far og mor.*

*Gud som har oss alle kjær,
sjå til meg som liten er.
Kvar eg meg i verda vender,
er eg trygg i dine hender.
Gråt og glede skiftar her,
Du, vår Far, er alltid nær.*

Vil du lære melodi til bønene og lære fleire songar? Søk på Youtube og Spotify!

Lys Vaken med overnatting i kyrkjene for 2007-kullet

TEKST: INGRID BJØRNEREIM

Bli med på Lys Vaken! Lys Vaken er ein mini-leir for alle 11-åringar. Leiren varer frå laurdag kveld til søndag etter gudstenesta. Vi skal gjere mange kjekke aktivitetar i lag, ete god mat, lære den kule Lys-Vaken-songen, få ei bok, lære å finne fram i Bibelen, vi skal leike ute i mørkret, og vi skal overnatte i kyrkja. Vi skal vere lenge oppe, men ikkje heile natta! Det heiter Lys Vaken, fordi vi skal vere «Lys Vaken» for det Jesus vil seie til oss, og «Lys Vaken» for andre sine behov slik at vi kan vere ein god venn og eit godt medmenneske.

GLOPPEN SOKN

Lys Vaken for Gloppe sokn i Sandane kyrkje 24.-25. november. Nytt i år er at vi skal vere i Sandane kyrkje i staden for Vereide kyrkje. I Sandane kyrkje har vi ein spennande kjellar med mange kjekke spel som airhockey, bordtennis, biljard med meir, så det får vi og tid til å teste ut denne kvelden!

BREIM SOKN

Lys Vaken for Breim sokn 1.-2. desember. Her vert det i Breim kyrkje som åra før. Det vert bra som alltid!

INVITASJONAR VERT SENDE UT

Alle som er registrerte i medlemsregisteret får invitasjon i posten, men det er ope for alle 11-åringar, medlem eller ei! Så dersom det ikkje dukkar opp ein invitasjon, eller de kjenner nokon som nett er flytta hit, eller de ikkje er medlem men vil vere med; så ta kontakt med kyrkjekontoret!

Rådsmøtet for Stiftinga kyrkjelydsarbeid i Gloppen vart halde i Sandane kyrkje onsdag 26. september.

Rådsmøte i Stiftinga kyrkjelydsarbeid i Gloppen

TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Stiftinga «Arbeidskyrkja i Mona» som m.a. hadde som formål å bygge og drive den delen av arbeidskyrkja kommunen ikkje tek seg av, skifte i 2015 namn til «Stiftinga kyrkjelydsarbeid i Gloppen». Ein gong i året skal det haldast rådsmøte som vel nytt styre og elles drøftar arbeidet styret har gjort i året som er gått. Kyrkjebladet var til stades under møtet 26. september 2018.

Under konstitueringa vart Roar Henden vald til møteleiar og Terje Holme og Svein Ottar Sandal valde til å skrive under møteboka. Der var 21 frammøtte, av desse hadde 13 stemmerett. Rådet har åtte frå Gloppen sokn (Lars Bjarte Osland, Elin Villung, Arne Høyland, Ståle Austrheim, Anne Marie Bø Bakke, Kjell Otto Solheim, Jan Ove Kornberg og Vegard Fagerli), tre frå Hyen sokn (Terje Holme -2), tre frå Breim sokn (Venke Kollbotn, Ingrid Gløppstad Hjelle, Audhild Bogstad) og begge prestane har stemmerett, 16 om alle er

til stades. Tore Myklebust møtte av prestane.

Årsmeldinga for 2017 vart lagt fram. Styret har ikkje vore heilt oppdatert på vedtekene og fått avvikla rådsmøte kvart år. Styret som no får avløysing, vart valt i 2015 og var slik samansett: Roar Henden (leiar), Daiva Vereide, Arild Horntvedt (kasserar), Olin Austrheim (sekretær), Mariel Eikeset Koren. Varmedlemmer: Sivert Jan Omdal, Berit Gløppstad, Edvin Hugvik, Frode Fagerli og Jostein Flølo. I årsmeldinga takka styret Datainstituttet ved Kåre Vereide for at loppene kunne lagrast der i fleire tiår, Kris-

ten Henden fekk takk for bruk av lageret i Bukta – begge leigeforholda er no avslutta. Ein har fått leigeavtale med gamle Glasmagasinet og skal betale 1000 kr per månad og disponerer då eit lager bak butikken, litt areal i butikken og deler av garasjen saman med Fjellhug/Vereide. Hausten 2017 vart det starta opp med fast innlevering av lopper på gamle Glasmagasinet torsdag. Aase Ryssdal Sæther fekk rosande omtale for sin innsats, og alle gode hjelparar fekk si rettmessige takk!

Men det kostar å ha stand under Sanda-

To sentrale personar i det sitjande styret: leiar Roar Henden og kasserar Arild Horntvedt.

ne-dagane. I 2017 betalte stiftinga 12 000 kr i standleige. Bruttoinntekta i 2018 var 139 000 kr. Dermed er vi inne på rekneskapen, som viser at det ved årsskiftet stod 980 840 kr på konto. Det kom inn fire søknader om støtte i 2017. Tre vart innvilga og ein avslått. KRIK fekk 34 000 kr, Breim Soul Children 6000 kr og ein konsert med Trygve Skaug 10 000 kr. Andre driftskostnader var ført opp med 86 218 kr. Fleire i forsamlinga bad om at dette beløpet vart spesifisert så ein kunne sjå kva utgifter dette var. Etter det vi forstod var det utgifter til revisjon, standleige, lagerleige m.m. Fellesrådet har fått 350 000 kr til trusopplæring, men dette skal fordelast på tre år.

a) Det var framlegg frå styret om å endre § 2 om Rådet ved å endre Vereide og Gimrestad sokneråd til det samanslegne Gloppe sokneråd med totalt åtte medlemmer: «Gloppe sokneråd vel åtte medlemmer».

b) § 4 Styret sine oppgåver. d) Forslag om å endre dato for rådsmøtet frå mars til september. Dette er meir praktisk med omsyn til ferdigstilling av rekneskapen og loppe-marknaden. «Rådsmøtet skal haldast innan utgangen av september.» Dette vart sam-

röstes vedteke.

Det vart valt nytt styre som skal sitje i to år (sjå tekstboks nedanfor).

Loppegeneral Aase Ryssdal Sæther var innom nokre minutt og løfta fram visjonen for arbeidet. Vi oppnår ein lausleg kontakt med folk. Mange seier frå om at dei vil vere med også neste år. Ønskja til den einskilde om kva dei vil gjere, prøver vi å følgje – og kva dei ikkje vil vere med på. Konfirmantane

kan gjerne få seg ei oppgåve her.

Arbeidet går til ei god sak, og det er viktig at folk opplever at det verkeleg gjer det.

Aase drøymde om eit gatekapell der folk kunne få åndeleg føde og kvile. På eit teppe kunne der stå: Kom til meg alle de som strevar og har tungt å bere. Eg vil gje dykk kvile. Det er viktig å synleggjere Kristus! Takk Aase – det var det viktigaste som vart sagt denne kvelden.

Det vart valt nytt styre som skal sitje i to år:

Styremedlemmer:

Arild Horntvedt

Berit Gloppstad

Jan Ove Kornberg

Arne Høyland

Audhild Bogstad

Personlege varamedlemmer:

Edvin Hugvik

Elin Villung

Sivert Jan Ommedal

Kjell Otto Solheim

Ingrid Gloppstad Hjelle

Styret konstituerer seg sjølv med leiar, kasserar og sekretær.

Valnemnd: Ståle Austrheim, Anne Marie Bø Bakke, Harald Aske. Vara: Terje Holme.

Leiar for Rådet: Kjell Otto Solheim. Nestleiar: Venke Kollbotn.

Musikkarrangement i kyrkjene hausten 2018

Søndag 11. november kl. 18.00:

Konsert i Vereide kyrkje. Solfrid Bjørkum, Breimskoret, Øyvind Lyslo, mfl. (feil dato i førre nummer)

Fredag 21. november kl. 19.30:

Konsert i Vereide kyrkje. Iver Kleive og Sondre Bratland (i samband med Jeremias-festivalen)

Søndag 25. november kl. 16.00:

Konsert i Breim kyrkje. Sunnivakoret, dir. Per Oddvar Hildre

Fredag 30. november kl. 19.00:

Adventskonsert i Gimmestad kyrkje. I samarbeid med Kulturskulen

Fredag 7. desember kl. 19.00:

Konsert i Vereide kyrkje. Musikklinja Firda vgs.

Søndag 16. desember kl. 16.00:

Hyen kyrkje. Vi syng jula inn

Søndag 16. desember kl. 20.00:

Breim kyrkje. Julekonsert

Torsdag 20. desember kl. 20.00:

Vereide kyrkje. Julekonsert

Søndag 30. desember kl. 19.00:

Vereide kyrkje: Juleoratoriet (J.S. Bach)

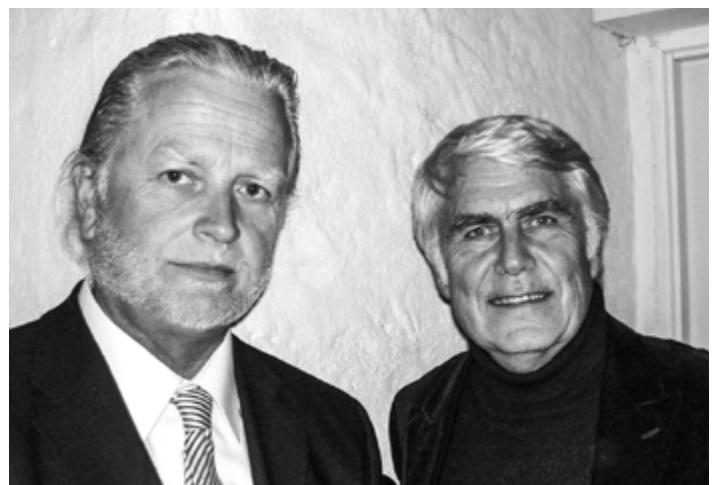
SØNDAG 11. NOVEMBER, KL. 18.00

Solfrid Bjørkum flytta til Gloppen for 30 år sidan. Ho kom som distriktsmusikar, men er no lærar på Firda vgs. I mange år har ho også dirigert Breimskoret. No tek ho med seg koret og diverse musikarar og feirar jubileet med konsert i Vereide kyrkje. Vi får høyre religiøse folketonar, spirituals, søramerikansk musikk m.m.

SØNDAG 25. NOVEMBER, KL. 16.00

«Sommerlandet» heiter ei lita bok av forfattaren Eyyvind Skeie. Ho handlar om barns møte med døden, og også om å miste eit barn. Seinare dikta han ein songsyklus med utgangspunkt i denne boka. Den aserbajdsjanske komponisten Galib Mammadov sette tonar til, og Per Oddvar Hildre laga korarrangement. Det heile vert framført av Sunnivakoret i Breim kyrkje. Dirigent er Per Oddvar Hildre, også kjend under kallenamnet «Prots», og dirigenten til koret SKRUK.

FREDAG 21. NOVEMBER, KL. 19.30

Iver Kleive er ein velkjend organist, pianist, komponist og dirigent. Han er kjend for å kombinere europeisk kyrkjemusikktradisjon og norsk folkemusikktradisjon med jazz, pop, rock og samtidsmusikk. Denne kvelden har han med seg Sondre Bratland, som har markert seg som ein av dei viktigste folkesongarane i Norge. Han har samla religiøse folketonar og formidla folkemusikk gjennom plater, konserter og undervisning gjennom mange år.

Friske fråspark

Sidan Oddvar Søvik nettopp har vore på besok med bibelhelg i Hyen og på Sandane, kan det vere på sin plass å ta med nokre av historiene hans. Han har saman med andre gitt ut fleire vitse- eller historiebøker og illustrert dei sjølv.

I Hyen fekk vi denne: Ein mann kom til presten for å skrifte. Dei to snakka saman om det som tyngde mannen, og endeleg kom det fram at han hadde støle eit tau. Ja, det var no ikkje så greitt, men slett ikkje så store greiene. - Men er du no sikker på at du har fortalt alt som tyngjer, spurde presten. – Neeeeei, der var ei ku i enden av tauet.

En liten pike på 4 år var brudepike ved en vielse i Bergen. Da brudeparet og brudepiken kom ut på trappen etterpå, nappet hun bruden i kjolen og sa betatt: «Gå, kor lette spørsmål dåkker fikk!»

Søndagsskulelæraren hadde snakka om kor viktig det var at vi gleder andre menneske. Og så spurde han om der var nokon som hadde glede andre i veka som gjekk. Fleire kunne fortelje at det hadde dei gjort. Men vesle Anna såg veldig bekymra ut, men brått rette ho opp handa og fortalte gledestrålande: «Eg besøkte tanta mi i går. Og då eg gjekk blei ho glad.»

(Dei to siste historiene er henta fra «Kirken den er et muntert hus» av Karsten Isachsen og Søvik.)

Ashjørgs klipp

Asbjørgs klipp er henta frå Per Arne Dahl si spalte «Under åpen himmel». Foto: Berit Roald, Scanpix.

Unnskyld

Per Arne Dahl er biskop i Tunsberg. I åtte år hadde han ei spalte i Aftenposten, kalla «Under åpen himmel». Dette klippet er henta frå denne spalten.

Det er ikke bare sommertiden som setter samlivet på prøve. I møte med høytider og årstider skapes det forventninger som bidrar til spenninger i oss og mellom oss. Juletiden er et eksempel på dette. Romjulsdrømmen om fred og fryd slår ikke alltid til. Selv i en norsk jul er det skår i gleder og trusler mot paradisidyllen. Vår fireåring, Tobias, var sist jul i uavbrutt strid med sin eldre bror. Jevnt og trutt har tiåringen terget lillebror, og omvendt, mens fader'n har vært lettere oppgitt. Lille julaften gikk lekeslåssingen brått over til kamp, og Tobias begynte å gråte. Da var det tiåringen forstod alvoret. Han så på sin lillebrors tårefylte øyne og sa: «Unnskyld, Tobias.» Hvoretter Tobias kikk forlegent opp på sin eldre bror og stotret sakte frem: «Det var i grunnen pent sagt, Christoffer.»

Ja, det finnes ikke noe vakrere ord i verden enn «unnskyld». Det finnes knapt noen bedre frukt av juleevangeliet enn bønnen om forlatelse. Ordet unnskyld er i ferd med å bli fremmedord i verden, men er ett av hovedordene i det evangeliet Gud gir oss ved

juletid.

Jeg tenker særlig på Johannes' juleevangelium hvor Gud kommer oss i møte på underlig vis. Vi som strever med språk og formidling får høre at ordet fra Gud ble kjød. Vi som strever med å nå inn til hverandre får høre om hvordan Gud når ned og inn til oss gjennom sin sønn. Vi som strever med selvfølelse og dårlig samvittighet får av Johannes utlevert nøklene til en ny fremtid og et nytt år.

Og nøklene er spesiallaget med himmelsk garanti. Ja, den eneste som kan levere dem, er Guds egen sønn, julens gode gave.

På sitt vis beskriver Johannes disse nøklene: «Og ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, den herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.» (Joh.1,14)

Bare sannheten kan fortelle oss hvem vi er. Bare nåden kan fortelle oss hvem vi kan bli. Livet er for kort til å ødelegges av uforsonlighet og bitterhet. Det er sårede, skadde og vingeklippe mennesker som mer enn noe lengter etter å høre verdens vakreste ord. Ordet som har uante muligheter i seg med gjenskaperkraft og forsoning UNNSKYLD!

Konfirmantar i Vereide og Gimmestad 1926

AV ODDVAR ALMENNING

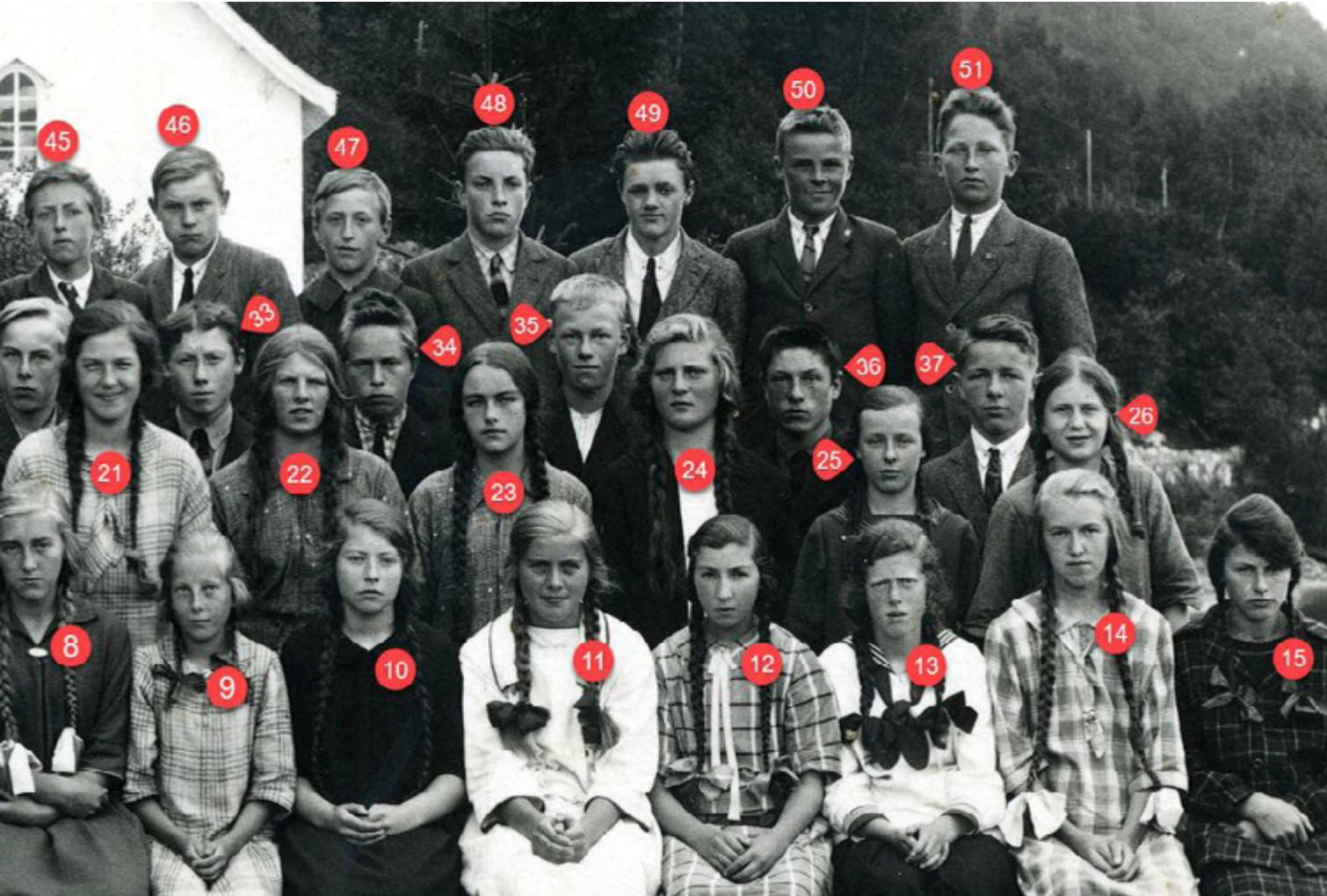
Hugsar du at vi hadde med dette bildet i mai-nummeret av Kyrkjebladet? Vi spurde om hjelp til å finne rett ansikt til namna, og her er resultatet. Takk for all god hjelp. Viss du vil ha eit større bilde, kan du finne det i nr. 3 av bladet, eller gå inn på Facebook, Gamle foto frå Gloppe. Les også «Gildt å kome saman», Kyrkjebladet sin rapport frå 1976 då desse konfirmantane var 50-årsjubilantar.

- 1 Jenny Dorthe Matiasdtr. Hopland
- 2 Else Larsdtr. Djuvstein
- 3 Gjertrud Andersdtr. Åland
- 4 Målfrid Rauset g. Hope
- 5 Jorunn Alvhild Gimmestad g. Kittang
- 6 Brita Rygg
- 7 Inger Gimmestad g. Apalset
- 8 Ragna Astrid Arnestad
- 9 Helga Devik
- 10
- 11 Marta Fitje g. Kaldestad
- 12 Kari Sigbjørg Rindebø
- 13 Karoline Fitje
- 14 Anna Bertea Ravnestad g. Bergfjord

- 15 Anbjørg Berteldtr. Sunde g. Reinen
- 16 Jorunn Andersdtr. Henden
- 17 Oddrun Rasmusdtr. Lote
- 18 Anne Margrete Monsdtr. Ommedal
- 19 Milda Hildur Didriksdtr. Evebø
- 20 Ingrid Ingebrigtsdtr. Bakkelid g. Heltne
- 21 Rannveig Asbjørg Knutsdtr. Føleide g. Vollstad
- 22
- 23 Inga Lundestad
- 24 Klara Antonette Nilsen g. Grov
- 25 Marta Sande
- 26 Edit Gunnardtr. Skarstein g. Lønning
- 27 Ingar Oddmund Heien
- 28 Jon Reidar Sørensen Ryssdal
- 29 Audun Albertson Ødven
- 30 Knut Jonson Henden
- 31 Prost Olav Kvaale
- 32 Agnar Arnljot Absalonson Henden
- 33 Hans Ravnestad
- 34 Ottar Olavson Kårstad
- 35 Asbjørn Magne Sande
- 36
- 37 Matias Matiasson Søreide
- 38 Jon Pederson Engeset

- 39 Matias Andersson Gloppestad
- 40
- 41 Berner Martinson Andenes
- 42
- 43 Rasmus Gimmestad
- 44
- 45 Reinar Rikvald Torgeirson Aaland
- 46 Jakob Lotsberg
- 47
- 48 Gustav Berentson Holvik
- 49 Ragnar Anders Eliasson Ødven
- 50 Olav Antonson Henden?
- 51 Alfred Johan Anderson Holvik

Vi kan ha gjort feil, og tek gjerne imot rettingar. Det er to jentenamn som ikkje er plasserte. Det er Elisabet Jakobsdtr. Austrheim og Inger Jonsdtr. Eide, og to ledige nummer, 10 og 22. Blant gutane har vi ikkje funne nummer til Karl Tystad, Gjert Olson Eide, Einar Matias Fitje (Bergstad), Alfred Magnus Rygg og Rolf Kristoffer Sande, og vi har fem ledige nummer på lista. Er det nokon som greier å finne rette plassane?

«Gildt å kome saman»

Slik har Jørgen Hauge formulert seg i kyrkjebladet fra 1976 der han skriv om 50-årskonfirmanterne det året. Då kan alle fort rekne seg fram til at dei var konfirmandar i Gloppen i 1926, som er avbilda overfor. Slik skriv han:

Også denne hausten har 50-årskonfirmanterne sett kvarandre stemne i dei fire kyrkjesoknene. Dette er ein svært fin tradisjon som er sett ut i livet, og vi forstår at gildt må det vere å kome saman og få friske opp att gamle minne

og fornye kjennskapen til kvarandre. Mange er det nok som har gått bort, og ein del er flytta ut frå bygda, men når ein ser på flokkane som har samla seg, så må ein seie at det er svært fint.

Biletet ovanfor syner flokken frå Vereide og Gimlestад sokn som var samla i Vereide kyrkje. Vi brukar namna dei hadde under konfirmasjonen. Denne flokken samlast i prestegarden på Vereide og hadde ei feststund.

I Breim samlast ein etter gudstenesta på Frøystad pensjonat til ei hyggestund. Frå Breim og Hyen vantart ein bilete, men vi tek med dei som var med på festsamvera.

50-årsjubilantane i Breim: Sigurd Rygg, Perenna Myklebust, Ingrid Sandal, Gudrun Bjørkelo, Dorte Kleppe, Helga Skinlo, Ingeborg Skinlo, Rakel Strand, Kristina Kvile, Elvida Bø, Agnes Stensaker, Petter Flølo, Emil Dale, Elfrid Egge, Jakob Bergheim, Mathias Bergheim, Einar Jonsen, Bård Frøystad, Kristoffer Sårheim.

50-årsjubilantane i Hyen: Anna Heimsæt, Marta Hope, Anna Hope, Jacobina Aa, Ragna Ommedal, Marta Gjengedal, Karolina Holme, Ola M. Gjengedal, Karl T. Holme, Kristen O. Hope, Torleiv Solheim.

Frå venstre: Ragna Arnestad, Anbjørg Sunde, Målfrid Rauset, Kari Rindebø, Marta Fitje. Bak desse: Inga Lundestad, Karoline Fitje, Brita Rygg.
Bak: Jakob Lotsberg, Jon Engeset, Hans Ravnstad, Rasmus Gimlestad og Mathias Gloppestad.

Konfirmantjubilantar i Vereide og Gimmestad

Elisabeth Gimmestad var einaste 80-årsjubilant, medan det var tre 70-årsjubilantar: Kristoffer J. Rygg, Mattis Slagstad og Agnar Hjelmeset. Dei andre er 60-årsjubilantar. Frå venstre: Anne Marie Hunvik Skeistrand, Elisabeth Gimmestad, Kristoffer J. Rygg, Mattis Slagstad, Agnar Hjelmeset, Aud Breiland Holsen, Knut K. Fitje, Elin Gro Eikenes Skaaden. Rekke nr. 2 frå v. Ann Karin Hansen Helgheim, Margunn Tystad, Aasta Breiland Underhaug, Ragnhild Gimmestad Austrheim, sokneprest Vidar Bjøteit, Alf Erik Vereide. Bak frå v. Ole G. Eide, Jakob Austrheim, Ingolf Aagård, Kristoffer N. Rygg, Hans Svein Sande, Harald Steinar Gloppestad og Rune Fitje. Foto: Harald Aske

Laurdag 3. november på Betania, Nordfjordeid Misjonsselskapet med haustmesse

Det Norske Misjonsselskap (NMS) har kvar haust misjonsmesse i Betania på Eid. Her er det muleg å få kjøpt heimelaga matvarer og handarbeid, ta lodd på fine gevinstar og kose seg med ein kopp kaffi og god mat. Og ikkje minst kan du lytte til god forkynning på bibeltimen. Misjonsfesten laurdag ettermiddag er høgdepunktet.

Kl. 10.00 Messa opnar

Kl. 12.00 Bibeltime v/prost Rolf Schanke Eikum

Kl. 15.00 Misjonsfest med song av Eid barnekor og andre musikkinnslag. Festtale v/Toril Lange. Bevertning

Velkomne til ein triveleg dag der du støttar misjonen!

Arr: Nordfjord område av Det Norske Misjonsselskap (NMS)

60-årskonfirmant-jubilantar i Breim

Framme frå v. Torbjørg Oddlaug Kvile, Kari Aslaug Gåsemøy, Aslaug Felde f. Bjørnereim, Alvild Oddrun Flølo Syrrist f. Flølo, Margun Horvli f. Fløtre, Synnøva Johnsen f. Egge og Aslaug Bodil Pedersen f. Bø. Andre rekke frå v. Einar Morten Reed, Knut Lunde, sokneprest Tore Myklebust, Andreas Kvile og Odd Kristoffer Hjelle. Bak frå v. Rune Aa, Oddmund Seime, Knut Seime, Bjørn Fløtre, Leidulf Kandal og Jostein Bergheim. Konfirmerte 5. oktober 1958.

70-årskonfirmant-jubilantar i Breim

Margit Sætre, Oddmund Midtkandal, sokneprest Tore Myklebust og Borgny Egge f. Fure.

Skattejakt i salmeboka

AV ODDVAR ALMENNING

Salmeboka er ei skattkiste, ei altfor god bok til at du berre skal låne kyrkja si bok når du går til gudsteneste. Har du ei heime, kan du finne tekstar til glede, tru, trøyst og styrke. Redaksjonen startar no ein serie der vi lyfter fram skattar frå salmeboka, og vi skriv kvar sin gong.

Her er 900 uteleita salmar av det beste som er laga i verda gjennom mange hundre år. Etter salmane kjem eit kapittel med bibelske salmar og liturgiske ledd. Her finst og ei bønebok pluss Luthers vesle katekisme. Katediksema skal vi skrive om i ein eigen serie som startar i julenummeret. Skattane vi tek fram her, blir frå salmane og bøneboka.

SALMESKATT

På side 1380 i mi raude salmebok startar lista over dei som har skrive eller omsett salmane, og der er det opplista kva for salmar dei har skrive. Ein av dei som har flest nummer, er Grundtvig, den danske presten og salmediktaren Nikolaj Frederik Severin Grundtvig (1783-1872), den same mannen som blir kalla Folkehøgskulens far, fordi han tenkte, tala og skreiv om dette skuleslaget for ungdom. Planane vart sett ut i livet av andre, men Grundtvig er blitt ståande som opphavsmannen. Han har skrive 28 salmar som står i vår salmebok, og du kjenner heilt sikkert fleire av dei: Deilig er den himmel blå, Kimer, I klokker, Påskemorgen slukker sorgen, Krist stod opp av døde og Apostlene satt i Jerusalem, for å nemne nokre som knyter seg til dei store høgtidene jul, påske og pinse.

VIDUNDERLIGST AV ALT

På nr. 529 står ein salme som startar slik: «Vidunderligst av alt på jord er Jesu Kristi rike. Dets herlighet er òg så stor at det har ingen like.» Det er litt av ein påstand: Her på jorda finst det ikkje noko meir vedunderleg

og herleg enn Jesu rike! Og i dei følgjande ti versa nemner Grundtvig grunnar for påstanden i første verset. Riket er usynleg, men samtidig synleg for alle (vers 2). Guds ord er grunnlaget. Ordet har skaparkraft (vers 3), og ordet vigslar dåp og nattverd (vers 4). Også vers fem og seks handlar om Guds ord, medan det er Guds rike som er sentrum i vers sju og åtte. Til slutt kjem det beste av alt med det kristne fellesskapet: Det ber i

Nikolaj Frederik Severin Grundtvig (1783-1872)
- salmediktar og opphavsmannen til folkehøgskulane som skuleslag.

seg den evige vona, lovnaden om at Kristus skal kome att, og at vi får eit liv med rett og fred og glede! Dei fleste av formuleringane i salmen viser til Bibelen. I vers tre står det at Guds ord «skaper hva det nevner». Gud SA lys, og det blei lys! Eg kunne ha vist til bibelstader og utfordra deg til å sjekke opp sjølv. Men eg vil heller seie at neste gong du har høve, skal du tenke på dette: Salmen er på ellevje vers, men alle bør syngast i samanheng.

Kuttar vi nokre av versa, blir samanhengen borte og delar av innhaldet borte. Og prøver du å synge salmen i eit roleg tempo, vil du sjå at desse elleve versa med alt sitt rike innhald er unnagjort på fire minutt, kortare tid enn du treng til å koke frukostegget.

FRÅ BØNEBOKA

Kapittel VIII i salmeboka er Norsk bønebok, ei lita bok på over hundre sider med formulerte bøner til alle slags anledningar. Innholdslista har over førti tema. Vi kan nemne: Takk og glede, I tunge tider, Kroppen, Land og folk, Den lidande verda, Misjon, Dåpsdag, Kveldsbøner. Bønene er formulerte av kjende og ukjende diktatar eller henta fra liturgiar i andre kyrkjer. Nokre av bønene er på nynorsk og andre på bokmål. Her har eg valt å ta med eit par små bøner som knyter seg til slutten av Grundtvig sin salme.

Dei to bønene har fått nummer 218 og 223 i bøneboka, og det er Oskar Stein Bjørlykke som har skrive dei:

VI VENTAR

Jesus,
vi skal alltid koma.
Du ventar.
Så snur du alt om
til sist.
Du er den som kjem.
Vi ventar.

NÅR DU SYNER DEG

Jesus,
eg ønskjer berre
å stå der
slik eit lite barn
står der
tillitsfull, glad
når du syner deg
i velde

Steinar Saltbones

Følg meg

«Følg meg!» Da Jesus kalte sine disipler er det disse to ordene som står igjen fra deres første møte med mesteren selv. Alle de fire evangeliene har med historier der Jesus kaller disipler med disse ord (Matt 4,19; Mark 1,17; Luk 9,59; Joh 1,43). Ganske rett frem og to the point. Men samtidig kan det fort ta et helt liv å finne ut hva som egentlig ligger i det.

Det har alltid fascinert meg at Jesus bruker disse ordene. Burde ikke Jesus levert ut et dokument med hovedpunkter fra sin lære som han mente var viktige? De som mente de kunne stå inne for dem, kunne få komme til ham og søke om å få lov til å være i gjenegen hans. Eller kanskje han burde spurt dem om hvordan det stod til med de ti bud. Klarte de å leve etter dem? Hade de alle ti inne, eller var det noen av budene de trøblet mer med enn andre? En grei og relevant målestokk i de kretsene han vanket. Men nei, Jesus brukte to ord. Han brukte kanskje flere ord også, og kanskje hadde noen av dem hørt litt om Jesus fra før. Men likevel står den enkle appellen der: Følg meg!

En appell som forteller oss at troen ikke bare sitter i hodet. Den sitter i hjertet og beina også. Dette gjelder både for input- og outputsiden av troen. Gud kan tale til oss på ulike måter og gjennom ulike sanser. Slik kan han forme oss. Hodet, hjertet og føttene – ja, hele kroppen.

En av mine lærere på Menighetsfakultetet fortalte en gang en historie fra

Sovjetunionens glansdager. Ministeriet for vitenskapelig ateisme tillyste innimellom propagandamøter hvor man også hadde for vane å innkalte en russisk-ortodoks prest til å delta. Rollen til presten bestod i å bli kjørt grundig til veggs. Presten var således en nødvendig rekvisitt på slike møter, og sensens intellektuelle slaktefår. Møtet ble lagt til påskedag for å understreke ydmykelsen av kirke, kristendom og prest, en dag presten helst skulle gjort helt andre ting enn å delta på et ateistisk diskusjonsmøte. Ifølge denne historien skjedde det en gang at presten ved åpningen av møtet spurte om å få si noe innledningsvis. Det ble så vidt innvilget. Presten reiser seg, vender seg mot forsamlingen og roper: Kristus er oppstanden! Spontant, og uten nøling kommer det unisont fra forsamlingen: Ja, han er sannelig oppstanden!

Den eldgamle hilsenen: Kristus er oppstanden! utvekslet hver påskedag i århundrer tilbake, og lært gjennom jevnlig deltagelse i gudstjenester, satt altså fremdeles i kroppen på disse menneskene. Selv etter en tid med sterkt ateistisk påvirkning.

Gode vaner er en god hjelp på mange områder i livet. Jeg tror man kan tenke stort om hvordan Gud kan forme oss ved at troen på Jesus får form og uttrykk. At vi praktiserer troen, gjerne gjennom vaner - faste steder, tider eller praksiser.

Troen sitter i kroppen. En inkarnert tro på en inkarnert Gud. Jeg trenger å

få næring til troen via ulike kanaler, næring til hele kroppen. Det er ikke bare det intellektuelle som trenger å tilfredsstilles. Jeg trenger at hele kroppen tas i bruk, for å gripe mer av Gud og bli grep av ham. Ulike trospraksiser kan hjelpe meg i dette, for eksempel i gudstjenesten. Som når jeg står og synger. Reiser meg for å lytte til prekenteksten. Går, kneler og rekker frem hendene for å ta imot nattverden. Tenner lys i lysgloben mens jeg ber en bønn. Men også trospraksiser i livet ellers i uka også. Å synge for maten, aftenbønn, bibellesning, bønn med og for andre, tjene andre mennesker på ulike måter og mye mer.

Fellesskapet er viktig også her. «Veien» er en av de tidligste navnene som ble brukt om de første kristne. Saulus raste frem mot de som hørte til Veien (Apg 9,2), før han gikk fra å være en forfølger til å bli en etterfølger av Jesus. Troen er altså ikke en endestasjon, men et liv i relasjon til den levende Gud. En livslang prosess der vi skal få leve med Ham, og påvirkes av Ham. Gå i fotsporene til Han som proklamerte at han har all makt i himmel og på jord.

Gud kaller ikke de kvalifiserte, men han kvalifiserer dem han kaller – var måten de sa det på i det KRIK-miljøet jeg var en del av i studietiden. Du trenger ikke være slik og slik for å bli en etterfølger av Jesus. Men dersom du blir det, risikerer du at du vil forandres. At Gud vil skape noe nytt i deg og noe nytt ved hjelp av deg, for verden og for andre mennesker – til ære for Gud.

- KONFIRMASJON
- BRYLLAUP
- GRAVFERD
- KVARDAG OG FEST

Velkommen innom!

Advokatane
LOTHE MARDAL & GJENGEDAL
M.N.A.

Tlf. 57 88 44 00/Faks 57 88 44 01

Adresse: Grandavegen 5, 6823 Sandane. Postboks 138, 6821 Sandane
www.gloppenadvokat.no

Saman for eit betre miljø

Strukturplast

LEDIG PLESS

BRØDRENE AA

Ryssdal kraft

Tannlege
Øyvind Seim

Tlf: 57 86 50 24

Christina og
Ane Jostein Gimrestad
Telefon 57 86 78 73
www.sandanegravferd.no
Vi hjelper deg også med:
- Gravstein
- Oppussing og tiløyning av namm

Gloppen kommune

Jordnær og livskraftig

Grandavegen 9, 6823 Sandane

57 88 38 00

post@gloppen.kommune.no

www.gloppen.kommune.no

Leif Lote elektro

Firda elektro

www.firdafysmed.no

Postboks 194, 6821 Sandane Tlf: 57 86 64 22

Eikenæs;libris
BOKHANDEL - LEIKAR - KONTORREKVISITA

Eikenæs;libris

KOZMOS

kontorspar

Nordstrandsvegen 10,

6823 Sandane

Tlf. 57 86 44 10

eikenes@libris.no

www.libris.no/eikenes

Ope 10-18 (15)

Følg oss
på facebook

BJØRN AURLIEN

Stor er din trofasthet Herre og Fader

Eg flytta til Gloppe og Devik i 1996, saman med Bjørg og dei to døtrene våre, som vart til tre i løpet av første sommaren i bygda. Eg har sidan då jobba med plan- og byggesaker i Gloppe kommune, og er elles i varierande omfang frivillig medarbeidar i urteproduksjonen på garden vår.

Utfordringa til å skrive om min salme sette i gang mange tankar, og både nære og fjerne minne har dukka opp i prosessen. Eg har ikkje tenkt å trøyte lesarane av Kyrkjebladet med desse minna, men vil takke Siren for utfordringa. Det har vore interessant og givande for meg. Eg har konkludert med at eg ikkje har ein song eller salme som er spesielt "min", men har frå lenger tilbake enn eg sjølv kan hugse vore glad i å synge. Og eg er vaksen opp med salmar og songar, både i heimen, på skulen, på bedehuset i nabologat, i kyrkja og på leir. I alle år har eg også hatt stor glede av å vere med i små songgrupper og større og mindre kor, som i hovudsak har hatt kristelege songar på repertoaret.

Ein del av songane eg vaks opp med er lite brukt i dag, og det tenkjer eg er heilt greitt. Det er skrive ufatteleg mange songar opp gjennom historia, alle kan sjølv sagt ikkje vere like bra, og det er behov for fornying for at ting ikkje skal stagnere. Språkdrakt og bildebruk i songar som t.d. var brukt i oppveksten min på 60- og 70-talet er ikkje nødven-

digvis like relevant og forståeleg for alle i dag. Og nokre melodiar kan vere for vanskelege, for enkle, for treige eller ha andre utfordringar. Men innimellom greier salmediktarar og musikkarar å produsere tekst og melodi som står seg langt ut over diktarane si eiga levetid.

Eg har difor vore innom både svært gamle songar og langt ferskare stoff i leitinga mi, men enda til slutt på ein song skriven og sett melodi til i USA i 1923. Ifølgje Wikipedia skreiv Thomas Obadiah Chisholm meir enn 1200 dikt i løpet av livet sitt, og mange vart sett melodi til. Kor mange av desse som er kjende i andre land i dag veit eg ikkje, men det er berre songen Great is Thy faithfulness med melodi av William M. Runyan eg kjenner til har nådd så langt ut i verda som hit til oss. Den norske versjonen, Stor er din trofasthet, vart laga i 1962. Eg veit ikkje når eg hørde den første gongen, men det er ein av songane som har sett seg fast. Songen formidlar Gud som trufast og uforanderleg, nådig og omsorgsfull. For meg er dette noko grunnleggjande solid som eg har hatt med meg heile livet, og som eg ikkje ser nokon grunn til at eg på noko tidspunkt kjem til å kome utanom.

Eg er nok over gjennomsnittet glad i a cappella-song, helst med utfordrande arrangement. På YouTube har eg funne to innspelingar av den engelske versjo-

nen som kan vere verd å søkje opp for dei som likar slikt, med gruppene Veritas og Eclipse 6. Den lokale vokalgruppa Frisk Pris, som eg i mange år har vore med i, har også sunge eit fint a capella-arrangement av songen, til glede for oss sjølle og kanskje også for andre.

Ingeborg Aunevik har teke utfordringa til å skrive i neste nummer av Kyrkjebladet.

Stor er din trofasthet Herre og Fader

Norsk Salmebok 2013 nr. 322

M: WM Runyan T: TO Chrisholm O: S Therkelsen

*Stor er din trofasthet, Herre og Fader,
skiftende skygge når aldri din sti.
Du er den samme, din miskunn er evig,
slik som du var, skal du alltid forblive.*

*Kor: Stor er din trofasthet, stor er din trofasthet,
dag etter dag ga du nåde på ny.
Himmelske hender gir alt jeg behøver.
Trofaste Herre, hos deg har jeg ly.*

*Tidene skifter med dager og netter.
Soler og stjerner har oppmerket gang.
Syng, all hans skapning, og pris han som styrer.
Lov den allmektige Herre med sang.*

*Nåde for synder, og fred uten like.
Mesterens omsorg til støtte og stav.
Styrke for dagen og håp for i morgen.
Signing for barnet, som Gud tar seg av.*

Døypte

Breim	Gimmestad		
02.09.18	19.08.18	02.09.18	07.10.18
TEODOR DALE FLØTRE	MARIUS SÆLAND AABREKK	WILLIAM MYKLEBUST-FJELLKÅRSTAD	EA GIIL TENDEN
MARTHE SKARSTEIN FLØTRE	JEANETT NORDENGEN SÆLAND	JANNICKE MYKLEBUST	ANNETTE GIIL TENDEN
TOR-DANIEL MARDAL DALE	ANDREAS AABREKK	EGIL FJELLKÅRSTAD	MARIUS TENDEN
Knut-Olav Birkeland Hetle	Cecilie Sæland Bjørnstad	Cecilie Myklebust	Susanne Tenden
Vigdis Marita Havellen Hatlevoll	Mari Sæland	Viktoria Bø Holvik	Katho Nave Giil
Henriette Skauen Skarstein	Terje Ryssdal	Raymond Niiranen	Ingar Tenden
André Kvile Hjelle	Maria Aabrek	Pernille Solvang	
Hanne Elise Muri Alme		Stian Fjellkårstad	
Knut Helge Urtegård Haugen			
23.09.18	19.08.18	16.09.18	07.10.18
HEDDA BERGHEIM	ELO FRØYEN SANDAL	MATIAS AUNEVIK	JAKOB RAVNESTAD AUSTARHEIM
ASTRID MARIE ERDAL	MARITA RYLAND FRØYEN	INGEBORG BENESTAD AUNEVIK	ELDBJØRG SYNNØVE MYKLEBUST RAVNESTAD
VIDAR BERGHEIM	HÅVARD SANDAL	ERLEND AUNEVIK	NIKOLAI AUSTARHEIM
Marita Espe	Jørgen Frøyen	Mats Herman Aunevik	Maren Elise Lyslo Vereide
Sindre Willumsen	Julie Ryland	Bjørnulf Tveit Benestad	Jenny Myklebust
Johan Henrik Erdal	Andrine Isolde H. Bakke	Aina Minde Lemming	Kristen Reikvam Ravnstad
Elin Katri Bergheim	Pål Sandal	Jesper Backer Lemming	Sigleif Myklebust Ravnstad
Vegar Sårheim	Kristoffer Sandal		Miriam Austarheim
Karoline Helene Fimland	Ole Magnus Bakken		
07.10.18	Vereide	07.10.18	07.10.18
LIAM DENK HJELLE	02.09.18	SIGRID GIMMESTAD	ALMA REIKVAM RAVNESTAD
MARIUS HJELLE	LUCAS SANDE-BOSTAD	KRISTIANSEN	INGUNN REIKVAM RAVNESTAD
ANDREA DENK	ASBJØRG SANDE	INGRID GIMMESTAD	KRISTEN REIKVAM RAVNESTAD
Andre Kvile Hjelle	ESPEN BOSTAD	ØYSTEIN KRISTIANSEN	Torjan Reikvam Hansen
Elise Kvile Hjelle	Unni Sande	Anne Britt Henden	Sigleif Myklebust Ravnstad
Ørjan Denk	John Ivar Askevold	Håkon Gaasø	Synnøve Schjølberg Kvamme
Renate Eikenes Grov	Halvor Olav Mandt Settemsdal	Sara Ingsberg	Anna Elisabet Mardal
Maria Veien	Monica Bostad	Eli Merete Gimmestad	
Joakim Kleppe			

Gravlagde

Breim			
Reidar Egge	06.12.23	13.04.18	27.04.18
Målfrid Gåsemøy	04.05.25	04.09.18	12.09.18
Anders Almenning	15.08.24	14.09.18	21.09.18
Vereide			
Olav K. Myklebust	06.03.22	06.09.18	14.09.18
Haldis Odny Hjelmeset	28.10.34	21.09.18	28.09.18
Gimmestad			
Jon Finstad	27.05.57	18.03.18	23.03.18
Olav Kristoffer Grov	20.02.29	29.09.18	04.10.18
Sandane			
Jorunn Målfrid Wøien	14.01.32	21.08.18	28.08.18

Vigde

Vereide			
18.08.18			
Breim			
21.07.18			
Gimmestad			
18.08.18			
Sandane			
21.07.18			

Kyrkja i Gloppe

GLOPPEN SOKN

Leiar i soknerådet: Beate Kornberg tlf. 909 43 304 / beate.kornberg@me.com
Kyrkjetenar: Benny Aasen, tlf: 950 22 917 / bv-aasen@online.no

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet og kontorsekretær:
Venke Kollbotn, tlf. 977 77 383
Epost: venkekoll@hotmail.com
Kyrkjetenar: Audhild Bogstad, tlf. 970 24 913

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Solveig Hope
Tlf: 905 38 304
epost: olajan.birkeland@ekontor.no
Kyrkjetenar: Ola Jan Birkeland
Tlf: 57 86 98 32 / 975 91 747

Sokneprest i Gloppe sokn

Vidar Bjotveit, tlf. 958 80 030
vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Sokneprest i Breim og Hyen sokn
Tore Myklebust, tlf. 456 01 260
tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Kyrkjeveje

Kurt Djupvik, post@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor
Tlf kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.

Kantor

Anders Rinde, mobil: 997 20 238
anders.rinde@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Organist

Janne Øisang Grinaker, mobil: 920 25 472
janne.grinaker@hotmail.com

Kyrkjelydspedagog

Lars-Bjarte Osland, tlf 990 03 077
lars-bjarte.osland@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Trusmedarbeidare

Ingrid Bjørnereim, tlf. 988 03 053
ingrid.bjornereim@gloppen.kyrkja.no
Kontorstad: Sandane kyrkjekontor

Gravar/ kyrkjegardsarbeidare

Ivar Hjelle, tlf: 57 86 58 59 / 970 76 668

Vi møtest i kyrkja

26. oktober (fredag)	20:00	Vereide	Konsert. Nikolsky Ensemble. Russisk mannskvartett.
28. oktober Bots- og bededag Luk 18,9-14 «Farisearen og tollaren»	10:30/ 11:00	Vereide	Gudsteneste med lovsongsstund. Liturg Vidar Bjotveit. Predikant Ole-Magnus Olafsrød. Lovsonggruppa og elevar frå folkehøgskulen deltek. Kyrkjekaffi.
	11:00	Breim	Gudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer til Frelsesarmeen.
	21:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
4. november Helgemesse Matt 5,13-16 «Jordas salt og verdas lys»	11:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Takkoffer til Strømmestiftelsen. Nattverd. Vereide kyrkjekor deltek.
4. november Minnedag Joh 11,1-5.33-38 «Jesus sørger med sine vene»	11:00	Hyen	Gudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Vi minnest dei døde i Hyen sokn. Nattverd.
	16:00	Breim	Gudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Vi minnest dei døde i Breim sokn. Nattverd. Kyrkjekaffi.
	16:00	Gimmestad	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Vi minnest dei døde i Gloppe sokn. Nattverd. Gimmestad kantori deltek.
11. november	17:00	Sandane	Internasjonal kafé.
	21:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
18. november 26. søndag i treeiningstida Joh 9,1-7.35b-38 «Mannen som var fødd blind»	11:00	Breim	Gudsteneste. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer til Det norske bibelskap.
	11:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Sigurd Vengen. Nattverd. Takkoffer til Stefanus-alliansen.
	21:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
21. november (onsdag)	19:30	Vereide	Konsert. Ivar Kleive og Sondre Bratland. I samband med Jeremias-festivalen
22. november (torsdag)	16:00	Løkjatunet	Nattverdgudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit.
25. november Domssøndag/Kristi kongedag Matt 25,1-13 «Brudejentene»	11:00	Sandane	Gudsteneste med LysVaken-gjengen. Liturg Vidar Bjotveit. Lars-Bjarte Osland og Ingrid Bjørnereim deltek. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet, Søndagsskule. Kyrkjekaffi.
	16:00	Breim	Konsert. «Sommerlandet» av Eyvind Skeie. Sunnivakoret.
	21:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.

30. november–1. desember 2018

Julemesse på Betania

Tradisjonen tru arrangerer Norsk Luthersk Misionssamband (NLM) julemesse på Betania bedehus på Nordfjordeid i år også. Dette tiltaket har gjennom åra trekt godt med folk og gjeve gode økonomiske resultat for organisasjonen. Fleire lag og enkeltpersonar deltek i arbeidet med messa.

Dette året vert messa arrangert fredag 30. november og laurdag 1. desember rett før første søndag i advent. Messa opnar begge dagane kl. 11. Det vert sal av alt frå julebakst, lefse og gombe til strikke- og husflidsvarer etc. Det er åresal og lotteri, kafé med betasupa, rømmegraut, smørbrød, kaker m.m. og møtesamlingar. Hovudtalar i år vert Mangor Harestad på dei fleste samlingane og Trond Kråvik på av-

slutningsmøtet. Songar vert Solfrid Ulstein Riise. Måløy Soul Children vert med oss på avslutningsmøtet, det også gleder vi oss til. Alle er hjartelag velkomne til å kome innom, handle varer, besøkje kafeen eller berre ta livet med ro og eventuelt prate med kjende og ukjende.

Programmet ser slik ut:

Fredag 30. november

Kl. 11.00: Messa opnar
Kl. 13.00: Bibeltide
Kl. 16.00: Misjonsmøte

Laurdag 1. desember

Kl. 11.00: Messa opnar
Kl. 12.00: Andakt
Kl. 15.00: Avslutningsmøte

Kyrkjeblad for Gloppe
www.gloppen.kyrkja.no

Utgjeve av sokneråda i Breim, Gloppe og Hyen. Kjem ut minst 6 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.
Bankkonto: 3705 04 71307

Redaktør:

Oddvar Almenning
Tlf. 400 04 377
E-post: oddvar@svale.no

Grafisk design:

Innholdspartner AS v/Bjørnar Aske
Tlf. 901 37 252
E-post: bjornar.aske@innholdspartner.no

Trykk:

Druka, Klaipeda

Kasserar:

Venke Kollbotn, Breim sokn
Tlf. 97 77 73 83
E-post: venkekoll@hotmail.com

Distribusjonsansvarleg:

Harald Aske
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915

Redaksjonsnemnd:

Tore Myklebust
Tlf. 456 01 260
E-post: tore.myklebust@gloppen.kyrkja.no

Vidar Bjotveit

Tlf. 958 80 030
E-post: vidar.bjotveit@gloppen.kyrkja.no

Anders Rinde, administrasjonen
Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238
E-post: anders.rinde@gloppen.kyrkja.no

Harald Aske, Gloppe sokn

Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915
E-post: harald.aske@enivest.net

Solveig Hope, Hyen sokn

Tlf. 905 38 304
E-post: olajan.birkeland@ekontor.no

Gunn Hole, Gloppe sokn

Tlf. 454 23 728
E-post: gunn.sol@gmail.com

Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar

Tlf. 950 72 392
E-post: ryssd@online.no

2. desember 1.søndag i adventstida Matt 21,10-17 «Jesus dreg inn i Jerusalem»	11:00	Breim	Gudsteneste med LysVaken-gjengen. Liturg Tore Myklebust. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.
	10:30/ 11:00	Vereide	Gudsteneste med lovsongsstund. Liturg Vidar Bjotveit. Lovsong-gruppa deltek. Takkoffer til Kyrkjelag resuscenter mot vold og seksuelle overgrep.
	21:00	Vereide	Gudsteneste. Liturg Eivind Nilsen. Nattverd.
4. desember (tysdag)	10:00	Vereide	Barnehagegudsteneste. Nordstranda, Bakkelidgrenda og Austrheim barnehage.
9. desember 2. søndag i adventstida Joh 16,21-24 «Angst og glede»	16:00	Hyen	Lysmesse. Liturg Tore Myklebust. Konfirmantar og elevar deltek.
	20:00	Breim	Lysmesse. Liturg Tore Myklebust. Konfirmantane deltek.
	20:00	Gimmestad	Lysmesse. Liturg Vidar Bjotveit. Konfirmantane og Gimmestad kantori deltek. Takkoffer til Kirkens SOS Bjørgvin.
13. desember (torsdag-Luciadagen)	16:15	Gloppe omsorgssenter	Nattverdgudsteneste. Liturg Tore Myklebust.
	16:45	Gimmestad	Barnehagegudsteneste. Rygg barnehage.
16. desember 3. søndag i adventstida Joh 5,31-36 «Gjerningane vitnar om meg»	14:00	Hestenesøyrå	Gudsteneste. Liturg Vidar Bjotveit. Søndagsskulen deltek. Takkoffer til Nesholmen.
	16:00	Hyen	Vi syng jula inn. Takkoffer til Norsk Luthersk Misionssamband.
	20:00	Breim	Julekonsert.
20. desember (torsdag)	20:00	Vereide	Julekonsert.

Dåp i nye Gimmestad kyrkje

Då den gamle ramma til altertavla, som ein gong romma eit måleri av Bernt Tunold, vart gjenfunnen, var spørsmålet: «Kva gjer vi med denne?» Ønsket var at ho igjen kom inn i kyrkja og vart ramme kring eit måleri. Denne oppgåva fekk den danske kunstnaren Kjeld Heltoft, som døydde 2. mai i år. Det var inga lett oppgåve. Det skulle ikkje sjå ut som ei tidlegare altertavle som var sett til sides.

Temaet er ofte 1. og 2. trusartikkel, om Gud som skapar og om Jesus Kristus. Den 3. trusartikkel, om Den heilage ande, har færre framstillingar, og leddet om ei heilag allmenn kyrkje nesten ingen. Men det er temaet for bildet i Gimmestad kyrkje. Livet i kyrkjelyden

kjem også til uttrykk i andre bilde av Heltoft i kyrkja. Denne kunstnaren opnar kyrkja opp. Dua er symbolet på Den heilage ande, fisken ei helsing frå Gamle Gimmestad kyrkje, men også påminning om fisken som symbol på truvedkjeninga: Jesus Kristus Guds Son Frelsaren.

Måleriet er figurativt og naturalistisk. Vi kjenner igjen både staden og kyrkja. Det er bildemessig forteljande og har ei inderlegheit som rører oss. Ein betre måte å bruke ramma på er vanskeleg å tenkje seg. Leddet om at vi har trua på «ei heilag allmenn kyrkje» er viktig å få med seg.

Olaf Sigurd Gundersen